

de Herbergkrant

EDITIE 18

18

9 JANUARI TOT 6 FEBRUARI 2012

In deze editie:



■ PAGINA 4

Maandag 5 december vierden de bewoners van de Herberg Pakjesavond



■ PAGINA 8

Stichting BYou is inloophuis voor jongeren:
"Je moet van ieder uniek mens kunnen houden"



■ PAGINA 10

Vrijdag 23 december vond in de WRZV-hallen weer het jaarlijkse kerstdiner voor dak- en thuislozen en minima plaats



■ PAGINA 17

De 59-jarige wethouder Gerrit Piek is trots op Zwolle en zit sinds vier jaar in het Zwolse college van burgemeester en wethouders

Verkoopprijs ■ € 1,50 ■ waarvan € 1,00 voor de verkoper (let op de verkoperspas) ■ oplage 20.000



**Verkoopprijs
€ 1,50**
waarvan € 1,00
voor de verkoper
(let op de
verkoperspas)

**Tweede Kamerlid Eddy van Hijum
pakt cadeautjes in tijdens Sinterklaasfeest in de Herberg.**

BUDGETMENU-tip

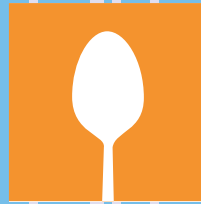
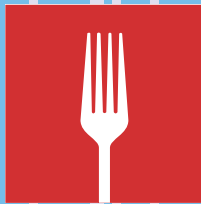
AARDAPPELSOEP

Ingrediënten voor 4 personen:

- 4 grote bloemige aardappelen
- 2 preien
- 1 winterwortel
- 1 courgette
- enkele takjes selderij
- 1 ui
- 2 teentjes knoflook
- 200 gram ham aan een stuk, of spekreepjes
- 1½ liter bouillon
- zout en peper
- nootmuskaat

Bereidingswijze

Snij de aardappelen, de preien, en de winterwortel in stukjes en kook ze samen met de gesnipperde ui, de fijn gesneden teentjes knoflook en de ham in de bouillon gaar. Neem de ham uit de pan en snij deze in dunne reepjes. Zeef de bouillon, pureer de aardappelen en groenten en doe het geheel weer in de bouillon. Breng de soep op smaak met zout en peper en een beetje nootmuskaat. Snij de courgette in hele dunne reepjes en verwarm die samen met de ham reepjes. Snij de selderij fijn en bestrooi de soep daarmee.



Altijd goed verzorgd



Wij zorgen goed voor u én uw gasten.

Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party: wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes. Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten! Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.



ConradCatering

Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669
www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Informatie over redactie en adverteren in de Herbergkrant?
info@vriendenvandeherberg.nl
telefoon 038 - 422 61 29

Colofon

ALGEMEEN

De Herbergkrant komt voor een essentieel deel tot stand dankzij bewoners van de Zwolse daklozenopvang De Herberg, onder structurele begeleiding van een klein team professionals. Doelstelling is dak- en thuislozen een stem te geven, iets te leren en iets te laten presteren. De Herbergkrant is journalistiek en financieel onafhankelijk van derden. Er is geen winstoogmerk. Eventuele winst komt te allen tijde ten goede aan de daklozenpot van stichting Vrienden van de Herberg. De Herbergkrant verschijnt elke derde donderdag van de maand.

Oplage: 20.000.

CONTACT:

Informatie over verkoop en verkopers en distributie:
WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8,
8041 AB Zwolle, telefoon 038-4226129.

Redactie en adverteren:
info@vriendenvandeherberg.nl
tel. 038 - 4226129
www.vriendenvandeherberg.nl

Postadres:
Herbergkrant, WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle

VERKOOP

De Herbergkrant is te koop op straat voor € 1,50 waarvan € 1,00 voor de verkoper. De officiële Herbergkrantverkopers zijn geregistreerd bij de WRZV-hallen en bezitten een verkoperspas met registratienummer, pasfoto en locatie van verkoop:

BIJDAGEN

Wilt u bijdragen? Maak uw donatie over op bankrekeningnummer 1100.31.539 t.n.v. Stichting Vrienden van de Herberg te Zwolle. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan de daklozenpot. Hartelijk dank!

INITIATIEF EN HOOFDREDACTIE

Joop van Ommen

Redactie en meewerkenden

Wilfred Willemsen (uitgeverij Jupijn),
Arie Steenberg (distributie),
Cristien van Heugten, Han van Zuidam,
Erwin, Gerard de Goede,
Wichert aan het Rot, Ingrid Westrik, Olle,
Vincent Wolting.

Creatie en Drukwerk

JM Reclamedia, john.marsman@hetnet.nl

Met dank aan de adverteerders en de inzenders.

Alles O.K. bij de WRZV!

De WRZV hallen in Zwolle is een geschikte accommodatie voor beurzen, (sport)evenementen, symposia of markten. Gelegen aan de A28 en met volop parkeerruimte is de WRZV een prima uitvalsbasis voor uiteenlopende bijeenkomsten. Wij beschikken over 2 ruime zalen en een restaurant.

Alles inclusief of exclusief catering.

Precies op maat zoals u dat wenst!

Kom langs voor vrijblijvende informatie.

U bent van harte welkom.



Buitengasthuisstraat 8
8041 AB Zwolle
Tel. 038 - 422 61 29
E-mail: info-wrvz@planet.nl

Marcel Senz fotografie



Uw fotograaf voor:

- Trouwreportages
- Rouwreportages
- Portretreportages



T 06 - 21 832 653 • info@marcelsenzfotografie.nl
www.marcelsenzfotografie.nl

“Zwolle is een voorbeeld voor andere steden”

Tweede Kamerlid Eddy van Hijum te gast in WRZV-hallen

In december was Eddy van Hijum, Tweede Kamerlid van het CDA, aanwezig in de WRZV-hallen om te helpen met het inpakken van cadeaus voor het grote Sinterklaasfeest in de Herberg (zie pagina 4 in deze Herbergkrant voor korte impressie van dit feest, red.). Van Hijum is 39 jaar en werkzaam als Tweede Kamerlid. Hij woonde lange tijd in Zwolle en op 25-jarige leeftijd belandde hij voor het CDA in de Zwolse gemeenteraad. Deze functie voerde hij uit tot 2003. Als Kamerlid zet hij zich in voor ondernemerschap, scholing en werk. Vindt hij gezin, buurtwerk en de vereniging belangrijk en wil hij de verbindende factor zijn in ‘Den Haag’ voor de provincie Overijssel. Van Hijum woont in Laag Zuthem.

Je ervaart dat het echt iedereen kan overkomen. Het is mooi dat de gemeenteraad er zo dicht op zit. Daar heb ik veel van geleerd en die ervaring neem ik ook weer mee naar de Kamer. Terugkeer naar een zo zelfstandig mogelijk bestaan moet het doel zijn bij de mensen die, bijvoorbeeld, in de Herberg zitten, maar dat is niet altijd eenvoudig. rsteuning nodig, en soms moet je juist ook duidelijk grenzen stellen. En er zijn mensen nodig die zich echt voor deze groep inzetten.”

De problematiek van mensen die op straat terecht komen was een probleem waar Zwolle aanvankelijk niet op berekend was, vertelt Van Hijum. “Het Nel Banninkhuis was lange tijd de enige opvangplek, naast de kleedkamers van de WRZV-hallen. In de gemeenteraad van Zwolle werd er steeds vaker over gesproken. Ook omdat er sprake was van toenemende overlast in wijken en parken. Een belangrijke vraag was waar we extra opvang zouden kunnen realiseren. Dat waren hele intensieve en heftige discussies. Want burgers staan niet te applaudisseren als er een daklozenopvang in hun wijk komt. We vinden allemaal dat er voorzieningen moeten zijn, maar liefst niet in onze achtertuin”, vertelt Van Hijum. “Maar de gemeenteraad wilde de kop niet in het zand steken. Niemand wilde accepteren dat er mensen doodvriezen in de winter omdat ze geen onderdak hebben. Met vallen en opstaan zijn er extra opvangplekken gekomen. Als noodoplossing werden er extra bedden geplaatst in het Nel Banninkhuis. De woningcorporaties plaatsten portocabins achter de WRZV-hallen. Nu is er de Herberg. Dat is prachtig. Ik ben veel in steden geweest en overal doen ze het op een andere manier. Maar Zwolle mag trots zijn.”

Herberg

De aanpak die men hanteert bij de Herberg is er één die Van Hijum voorstaat. “Het perspectief voor de mensen staat voorop. Dat is mooi. Als je met de mensen van de doelgroep praat, dan merk je dat er een enorm verhaal achter zit. Dan blijkt dat het vaak een combinatie van factoren is waardoor mensen uiteindelijk dakloos zijn geraakt. Belangrijk is dat je probeert de mensen weer terug te krijgen in de maatschappij.” Van Hijum was als raadslid al snel geboeid door Joop van Ommen, de grondlegger van



de Herberg. “Joop staat voor de daklozen en daar gaat ‘ie volledig voor. En als hij boos werd, dan was hij ook echt boos en belde hij mij vaak. Dat kan ik bevestigen”, lacht Van Hijum. Ook persoonlijk heeft Van Hijum veel geleerd in zijn omgang met de mensen die het minder hebben. “Menselijk gezien leer je daar veel van.

De rol van Van Hijum voor de regio is groot. “Ik heb nog steeds veel contacten met wethouders en raadsleden. Tevens ben ik adoptievader van de wijk Holtenbroek, waar ik geregeld op werkbezoek kom. Ook ben ik een paar keer in de Herberg geweest en probeer alles daarin actief te volgen. Ik wil graag een rol spelen voor Zwolle en Overijssel.”



Bewoners Herberg vierden Pakjesavond



Maandag 5 december vierden de bewoners van de Herberg Pakjesavond. Ruim 50 bewoners waren aanwezig tijdens het bezoek van Sint Nicolaas, die ook enkele Zwarte Pieten had meegenomen. De avond was georganiseerd door twee bewoners van de Herberg, Jacob en Cristien. Met andere vrijwilligers, waaronder Tweede Kamerlid Eddy van Hijum (zie elders in deze Herbergkrant), werden eerder de cadeaus al ingepakt voor de bewoners. Cristien en Jacob werden door de Sint bedankt voor hun bezeten diensten. Ook konden de bewoners genieten van een overheerlijk buffet.

Foto's: Marjan van der Kuil



COLUMN VINCENT WOLTING

Kraken

Kraken is soms een oplossing bij dakloosheid. Halverwege de jaren zestig van de vorige eeuw kwam het kraken (door een combinatie van woningnood en leegstand) in zwang. In de jaren tachtig waren krakers vaak dagelijks (negatief) in het nieuws. Tegenwoordig is het vrij rustig rond het kraken. Hoewel?

Sinds ruim een jaar is kraken algeheel strafbaar gesteld. Voor die tijd was kraken alleen onder omstandigheden strafbaar. Stond een woning bijvoorbeeld langer dan een jaar leeg, dan was kraken niet verboden. Kraken is sinds vorig jaar oktober dus wél helemaal verboden, ook als een pand al langer dan een jaar leeg staat.

De maximumstraf voor kraken is een jaar gevangenisstraf en dit kan onder omstandigheden zelf oplopen tot bijna drie jaar gevangenisstraf. Bij verdenking van kraken is de politie volgens de Wet Kraken en Leegstand bevoegd een gekraakt pand te ontruimen. De officier van justitie heeft hierbij de (strafrechtelijke) leiding.

Maar betekent de nieuwe wet dat er ook écht via het strafrecht een einde zal komen aan het kraken? In artikel 12 van de Grondwet wordt het huisrecht beschreven. Het huisrecht komt er op neer dat de overheid niet zomaar een woning mag binnen gaan (laat staan ontruimen) als de bewoner dat niet wil. Ook in het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens wordt het huisrecht gewaarborgd.

Het klinkt misschien in eerste instantie wat vreemd, maar ook krakers zijn bewoners van een woning. Voor de Grondwet maakt het niet uit of je reguliere bewoner of kraker bent. Een bewoner is een bewoner. Strafrechtelijke ontruiming maakt daarom een inbreuk op het huisrecht van de krakers. Het is daarom de vraag of bij verdenking van kraken het pand direct door de politie ontruimd kan worden. Moet de kraker niet de mogelijkheid hebben om zijn zaak aan een rechter voor te leggen, vóórdat er wordt ontruimd?

De Hoge Raad heeft eind oktober antwoord gegeven op deze vraag. Volgens de Hoge Raad moeten krakers eerst een kort geding kunnen aanspannen, vóórdat de politie definitief het pand mag ontruimen. Ontruiming is een van de grootste inbreuken op het huisrecht. Door als kraker een kort geding aan te spannen kan een rechter het belang van de kraker(s) afwegen tegen het belang van de eigenaar van het pand, voordat er tot ontruiming wordt overgegaan. Voordat politie en justitie tot ontruiming mogen overgaan, zal dus eerst moeten worden afgewacht wat de uitkomst van het kort geding is.

Met deze uitspraak wordt kraken niet opeens tóch legaal, kraken blijft strafbaar. Zomaar zonder aankondiging ontruimen mag de politie echter niet. Het blijft dus zaak dat eigenaren van leegstaande panden blijven nadenken over alternatieven voor leegstand, bijvoorbeeld door leegstandbeheer. Waarom zoveel panden laten leeg staan, terwijl er zoveel mensen een eigen plekje zoeken? Als iedereen de handen ineen slaat, wordt het kraken misschien uiteindelijk toch nog uitgebannen, zonder dat daarvoor het strafrecht nodig is geweest.

COLUMN JOOP VAN OMMEN
GRONDLEGGER VAN DE HERBERG



Dankbaarheid

Ik sta er niet meer alleen voor. Dat heb ik de laatste tijd wel gemerkt. We doen het in Zwolle nu met zijn allen. Ik krijg nu veel hulp van bedrijven, particulieren, organisaties en de politiek in Zwolle, zowel het college van burgemeester en wethouders als van de gemeenteraad. Iedereen ziet nu dat we de armoede en de minima met zijn allen moeten helpen. Net als wethouder Nelleke Vedelaar al zei bij het Kerstdiner dat de solidariteit steeds groter en groter wordt in Zwolle. Ruim 400 mensen genoten op 23 december van het Kerstdiner in de WRZV-hallen en helaas heb ik niet iedereen persoonlijk kunnen bedanken, maar het was echt geweldig.

Bedrijven die de avond sponsorden, de aanwezigheid van de Zwolse politici (van PvdA tot VVD tot GroenLinks tot noem maar op), én alle 80 vrijwilligers die hielpen met het opbouwen, met het eten én met het afbreken. Echt geweldig. En zeker een extra woord van dank aan de vrijwilligers, want als we die niet hebben, dan storten veel organisaties en verenigingen als een kaartenhuis in. Vrijwilligerswerk, in welke vorm dan ook, is van enorm groot belang. Ik was ook enorm trots op het feit dat de wethouder tijdens haar speech zei dat ze boog voor de vrijwilligers. Goed om te zien dat de politiek ook de vrijwilligers omarmt.

Kijk ik ben niet blij met dit ‘succes’. Want eigenlijk zou dit er helemaal niet moeten zijn. Dat hele Kerstdiner en de hele Herberg en de Voedselbank. Het is allemaal nood. Ik zou het veel beter vinden als het allemaal niet nodig was, maar helaas het IS nodig. En dan mag je, met de noodzaak in je achterhoofd, blij zijn dat het een succes was. Kijk want het is diep en diep triest dat ik veel kinderen zag tijdens het Kerstdiner. En we moeten niet alleen in de feestmaand, maar het hele jaar door aan deze doelgroep denken. Er wordt nu ook geprobeerd om, als de winter invalt, een centraal meldpunt voor ouderen op te zetten. Zij kunnen dan daar terecht om bijvoorbeeld hun stoepje sneeuwvrij te laten maken. Dat is een idee van Hans Borrel, gemeenteraadslid van Swollwacht. Dat vind ik een mooi idee van hem.

Mensen zijn blij met de hulp die ze aangeboden krijgen. De hele avond werd gesierd door mensen die hun dankbaarheid toonden. Ze gingen bijna op hun knieën voor alles wat ze die avond kregen. Ook was er een oudere man, die ook altijd gebruik maakt van het christelijk eetcafé op woensdagavond, gaf mij € 10,-. Ik wilde dat niet aannemen, want die man kan het zelf goed gebruiken, maar hij stond er op dat ik het aannam. Deze € 10,- is voor mij € 100,- waard na een avond als deze vertelde die man tegen mij. Dat is toch mooi. Een grotere en mooiere dankbaarheid als deze twee voorbeelden kun je bijna niet krijgen.

Ik hoop dat iedereen het goed krijgt, maar gezien de regeltjes die ze in Den Haag bedenken wordt onze doelgroep extra hard gepakt. Dus hebben ze onze hulp extra nodig.

Rest mij een ieder een heel goed en gezond 2012 toe te wensen.

Beveiliger Kees Mossel kijkt tevreden terug op zijn tijd bij de Herberg



Hij was de eerste bewaker bij de Herberg, destijds nog achter de WRZV-hallen. En hij kijkt met zeer veel plezier terug op die tijd. We hebben het over Kees Mossel.

In 2008 verliet Kees Mossel zijn functie bij de Herberg. “Vanwege het beleid van mijn toenmalige opdrachtgever. “Erg jammer, want ik werkte heel prettig samen met onder meer Joop (van Ommen, red.). Ook met de begeleiders kon ik lezen en schrijven.”

Tegenwoordig is de inmiddels 57-jarige Kees Mossel portier bij coffeeshops. Ook dat doet hij met veel plezier.

Met Kees kijken we terug op zijn tijd bij de Herberg.

“Kees was echt een fantastische portier. Een kerel met karakter. Zie hem als een ouderwetse wijkagent. Hij spreekt de taal van de jongens en meiden uit onze doelgroep. Hij heeft uitstraling en wat even belangrijk is, Kees is rechtlijnig. De doelgroep vraagt nog altijd waar Kees is en of hij nog terugkomt. Kees is een echte leider”, vertelt Joop van Ommen.

“Je moet die jongens normaal benaderen”

“Ik kende Joop al wel toen hij op een gegeven moment vroeg of ik de beveiliging bij de Herberg wilde gaan doen. Dat is inmiddels alweer acht jaar geleden. Er was nog helemaal niets. Geen detectie, geen controle.” En zo begon Mossel aan zijn werk als beveiligger bij de Herberg. “Kijk, je moet die jongens gewoon normaal benaderen. Je moet zorgen dat ze het naar de zin hebben. Maar ze moeten wel weten wie de baas is. In het begin bijvoorbeeld werd er veel gedronken. Ik heb toen tegen Joop gezegd dat kan toch niet. Regel het maar zei Joop dan en binnen een week was alle drank van het terrein af. De mensen werden ook echt doorgelicht. Maar niemand mocht op straat. Ze zaten óf in het voorportaal óf in het nachtportaal óf in het sociaal pension. Maar niemand op straat. En iemand die lastig is, gelijk aanpakken. Als je maar rechtlijnig bent. Dat is het belangrijkste”, legt Kees Mossel uit.

“Rechtlijnig zijn is belangrijk”

Vertrouwen. Dat is het toverwoord in de omgang met de bewoners van de Herberg.

“Elke dag was anders met ze. Maar als ze je vertrouwen geven, dan is het leuk werken met die mensen. Ik was ook een soort vriend voor de bewoners.

“Hoe dichterbij de mens, hoe leuker het is”

Hoe dichterbij de mens komt, hoe leuker het is. Er was op een gegeven moment veel binding en gezelligheid en dan bereik je het beste resultaat en krijg je veel minder rotzooi.

Zo hebben die jongens zelf ook veel opgeknapt in de containers. Ook de vloerbedekking hebben ze zelf gelegd en we hebben met zijn allen het straatwerk naar de straatkant gelegd.

De begraafplaats naast de WRZV-hallen onkruid vrij gemaakt, de grafzerken schoon gemaakt enz. enz.

Kijk, die jongens moeten wat te doen hebben. Dan vervelen ze zich niet en gaan ze ook niet de stad in. Zo heb je het minste last van ze en merk je gewoon dat het gewoon hele leuke mensen zijn. En als er niets te doen was, dan belde ik Joop (van Ommen, red.) en dan vroeg ik of er in de hal nog wat te doen was.”

“Ja, het was een prachtige tijd en terugkeren in de oude situatie. Dat zou wel mooi zijn”, besluit Kees Mossel.



Bekende Zwollenaren en hun goede voornemens

De redactie van de Herbergkrant was aanwezig bij de Nieuwjaarsreceptie van de gemeente Zwolle. Met enkele vooraanstaande Zwollenaren kijken we vooruit naar 2012 en wij vroegen hen naar het sociaal goede voornemen van 2012.



Diederik Meijntjes is onder meer Programmamanager bij Landstede, veiligheidscoördinator bij FC Zwolle en Sportmanager bij De Pelikaan. Hij is ook betrokken bij de Dutch Homeless Cup op het Kerkplein. "En onze bedoeling is om deze doelgroep structureel te laten voetballen." **Jan Drost** is wellicht de bekendste fotograaf van Zwolle. Hij werkte jarenlang voor de Sten-

tor. En zijn goede voornemen is goed zorgen voor anderen. Elkaar helpen en zeker de mensen die het nodig hebben. "En hopen dat FC Zwolle promoveert", lacht de inmiddels 68-jarige Jan Drost. **Ivo de Lange** (IQ Kunstuitleen) blijft doorgaan met sponsors. "Met name de FC Zwolle vrouwen. We gaan proberen nog meer aandacht hiervoor te krijgen. Het damesvoetbal gaat booming worden en daar willen we de komende jaren graag aan mee helpen. Dat is écht leuk om te doen. Zie het als een ode aan de vrouwen", lacht De Lange.



Op deze foto ziet u **Eddy Veenstra**, directeur Woningstichting SWZ Zwolle, en **Daan Geurs**, voorzitter van Stichting de Herberg. Veenstra hoopt op een gezond en inspirerend 2012. "Het zou mooi zijn als we ook eens om ons heen kijken en anderen helpen waar nodig. Als iedereen dat doet, dan wordt 2012 mooier dan 2011. Daan Geurs hoopt dat er voldoende capaciteit zal zijn

in de Herberg om mensen op te vangen. "Maar het beangstigt mij als ik kijk naar het beleid van de huidige regering. Er worden steeds meer mensen dakloos en dan met name ook uit de groep van uitgeprocedeerde asielzoekers. Want niemand moet tegen zijn wil op straat hoeven te slapen."



Twee politici uit de Zwolse gemeenteraad. **Aly van der Vegte** is fractievoorzitter van de VVD. "Wij willen voldoende werkgelegenheid. Zorg dat mensen werk kunnen vinden. Zo kun je de mensen het beste helpen. Daarnaast zal er altijd een categorie mensen zijn die dat niet redden. Ook voor deze mensen moeten we allemaal onze uiterste best blijven doen om hen te helpen. Naast

Van der Vegte staat de fractievoorzitter van Swollwacht, **Freddy Eikelboom**. "Niet zozeer alleen voor 2012, maar goede voornemens moeten we altijd hebben als het gaat om sociaal Zwolle! Belangrijk is dat we ervoor zorgen dat mensen zelf goed kunnen voorzien in hun onderhoud en mensen die dat niet kunnen moeten we daarbij helpen!"



Filip van As is wethouder in Zwolle voor de ChristenUnie. "We moeten het met elkaar doen en wel zo sociaal mogelijk. We zijn een sociale stad en dat willen we ook blijven. En Zwolle doet het goed zeker als je ziet in welke tijd we leven. Daarom moeten we dit jaar ons best doen dit zo te houden. Naast Van As staat **Bert Smit**, gemeenteraadslid in Zwolle namens het CDA en ondernemer

in de stad. "Ik zie veel uitdagingen en veel kansen. Zwolle heeft een goede uitgangspositie. We moeten de onderkant van de arbeidsmarkt proberen zo veel als mogelijk te helpen. En daarbij hopen we ook op mooi weer", knipoogt de immer positief ingestelde Smit.

Adri van Drielen is bekend als verslaggever voor de Stentor en dan met name op het gebied van politiek. Halverwege dit jaar gaat Van Drielen met de VUT. Maar Zwolle is nog niet af van Van Drielen. Zo presenteert hij een boek met daarin 12 prominente Zwollenaren. "De Zwollenaren die er in voorkomen zijn onder andere Gaston Sporre, Rob van Kessel en Gerrit van der Brug", vertelt Van Drielen.



Ook aanwezig het illustere carnavals trio Prins Poets de Eerste, Prins der Eileuvers en Stadsprins van Sassendonk (**Hans Paul Visscher**, eigenaar/directeur van het bedrijf Wecovi) en zijn adjudanten Spik (**Jacco Vonnhof**, eigenaar van onder meer Novon Schoonmaak) en Span (**Marcel van Amen**, eigenaar van Ewepo Reinigingssystemen). Zij gaan dit jaar voor een schoon Sassendonk. Maar ook na het carnaval moet Sassendonk schoon blijven. "Met veel ondersteuning voor degenen die het minder hebben. De sociale kant mogen wij niet vergeten." Jacco Vonnhof hoopt met zijn bedrijf in de schoonmaakbranche veel te kunnen betekenen voor de mensen die het nodig hebben. "De schoonmaakbranche is een mooie branche voor instroom voor mensen die dat echt nodig hebben."



Ook **Roger de Groot**, wethouder in Raalte was aanwezig. Hij heeft onder meer sociale zaken in zijn portefeuille. "In Raalte voeren wij net als in Zwolle een heel sociaal beleid. Ik wens iedereen, maar met name de bewoners van de Herberg een heel goed jaar toe en ik hoop dat iedereen er zo goed mogelijk uitkomt. En uiteraard ook de verkopers van de Herbergkrant." Naast De Groot staat **Rob van Kessel**, voorzitter van het college van bestuur van Landstede. "Ik hoop dat we nog meer mensen met elkaar kunnen verbinden om samen mooie dingen tot stand te brengen in Zwolle."



Veel politieke ervaring is te vinden op deze foto met oud-wethouder van Zwolle **Ton ter Bekke** en oud-gemeenteraadslid voor de VVD, **Louis van Daalen**. Ter Bekke was wethouder van 1974 tot 1986. "Ik volg Joop (van Ommen, red.) al jaren. Zijn daklozen zijn ook mijn daklozen. Waar ik kan zal ik hem helpen. Ik koop sowieso altijd de krant van die jongens. Ik heb heel veel waardering voor Joop en de zij-



nen." Louis van Daalen is nu voorzitter van de Stichting Cityentrum Zwolle. "Ik zal ook in 2012 gewoon door blijven gaan met het vrijwilligerswerk dat ik nu doe. Ik blijf me met genoeg inzetten voor de medemens en dan met name de categorie mensen die het echt moeilijk hebben. Voor de mensen waar soms zelfs geen vangnet meer voor is. De mensen die het nodig hebben."



Gerke Brouwer is directeur van Stichting Openbaar Belang. "Wij gaan óók in 2012 voor leefbare wijken en buurten. Er moet verbinding zijn tussen ons en de bewoners, maar ook tussen de bewoners onderling. Daar ontstaan zeer waardevolle contacten door. Het Openbaar Belang wil graag samenwerken, want samenwerken is hartstikke leuk. Ook voor de Herberg zullen we ons weer zoveel als mogelijk inzetten." Brouwer wordt geflankeerd door één van de bekendste horecaondernemers van Zwolle, **Sander Dol**. "Bij mij is het glas altijd half vol en niet half leeg. En ik heb mezelf voorgenomen dat zo te houden. Er moet een halt worden toegeroepen aan alle negatieve berichtgeving. We leven in een verzorgingsstaat en staan nog altijd bij de 15 rijkste landen ter wereld. Ik hoop voor iedereen op een creatief jaar met veel inspiratie waarin we ook weer uitkijken naar het Stadsfestival."



Liibaan Mohamed en **Anita Wink** zijn beiden actief in de Zwolse politiek voor de PvdA. Liibaan als burgerraadslid en Anita als gemeenteraadslid. Voor 2012 hebben ze zich één daad sowieso voorgenomen. "We gaan beiden meehelpen met het Kerstdiner in de WRZV-hallen. We hebben kunnen zien wat Joop heeft bereikt en we willen er graag aan meehelpen." De zus van Anita Wink is nu tijdelijk opgevangen in de Herberg. "En dan komt het heel dichtbij allemaal. Door bepaalde omstandigheden zit ze nu tijdelijk in de Herberg en nu weet ik natuurlijk uit eigen ervaring hoe belangrijk de Herberg is en dat daar pure professionals werken. De Herberg heeft een toegevoegde waarde voor Zwolle."



Meine Boonstra is de Stadssinterklaas van Zwolle en eigenaar van het Sinterklaasmuseum. Men kan iedere dag, als de winkel geopend is, terecht in het museum. "We gaan op de oude voet verder. Met het museum ondersteunen we goede doelen zoals Humanitas. Daar hebben we op 5 december weer kinderen blij gemaakt. Andere mensen blij maken en helpen dat is belangrijk." Naast Boonstra vinden we **Gerwout Hovenberg**, directeur van de Ten Hag Groep. "Ik heb 1 wens en dat is dat de voedselbank een definitieve plek krijgt, zodat ze hun zeer belangrijke functie in de stad voor 100% kunnen uitoefenen. En ik hoop, als voorzitter, dat de nieuwe hockeyclub per 1-9 op het Hoge Laar speelt. Maar de Voedselbank. Dat is natuurlijk belangrijker, want daarmee help je mensen die het hard nodig hebben."



Wethouder **Erik Dannenberg** heeft zijn werkzame verleden in de wereld van de hulpverlening liggen. "Ik ken de doelgroep van de Herberg dus ook goed. Het gebouw waarin zoiets gehuisvest is is een voorbeeld hoe je er als stad in staat. Door een prima gebouw neer te zetten geef je aan aan de mensen dat je ze serieus neemt en wilt helpen. Daarmee geef je een goed signaal af." De man naast Dannenberg behoeft nauwelijks introductie. **Janco Cnossen** was acht jaar lang wethouder van Zwolle. "Geen mensen op straat dat is het mooie van de Herberg. Je moet de mensen die dat nodig hebben een goede plek geven. En kijk eens naar het Kerstdiner onlangs. Naast het feit dat er zoveel mensen geholpen werden was het aantal van 80 vrijwilligers na-

tuurlijk fantastisch. Zij zorgden ervoor dat de mensen een leuke avond hadden. Mensen die dat nodig hebben. Dat schenkt me, zeker vanuit mijn christelijke overtuiging, grote vreugde dat dat kan. We moeten ervoor zorgen dat er niemand buiten boord valt."

Gaston Sporre is voorzitter van de Kamer van Koophandel Oost-Nederland en in 'het Zwolse' natuurlijk ook bekend als voormalig voorzitter van FC Zwolle. "Voor mij betekenen goede voornemens voor een ieder goede gezondheid. Daarbij hoop ik dat men niet alleen oog heeft voor succes maar ook voor degenen die kwetsbaar zijn. Als je daar aandacht voor hebt, dan zegt dat ook veel over de kwaliteit van de stad. Beschaving." **Jan Kistemaker** is op verschillende vlakken bekend. "Maar de meeste mensen zullen mij kennen als politiemann. Dat heb ik 40 jaar lang gedaan. Mijn wens voor 2012 is dat alle mensen die dat nodig hebben in de Herberg terecht kunnen en niet op de straat hoeven te staan. Iedereen heeft het recht op eten, fatsoenlijke kleding en een dak boven zijn hoofd. Ik hoop dat iedereen het goed heeft."



Ondernemer **Wim ten Hove** (eigenaar van PBN Music & Events) zet zijn werkzaamheden voor Van en Voor Zwolle door. "Er zijn veel mensen die het vele malen minder hebben dan ik. En ik ben écht geen miljonair hoor, maar ik heb het goed en ik hoop dat iedereen dat heeft. En ik wil daar graag mijn steentje aan bijdragen. Een ander moet het ook goed hebben." **Jos Kamphuis** doet veel om anderen te helpen. De ondernemer vertelt: "Ik heb al gezegd dat ik in dit jaar daar maar eens verder over na ga denken en ik zie wel wat er op mijn pad komt. Ik hoop mensen te kunnen helpen die daar behoefte aan hebben."



Wellicht de meest bekende Zwollenaar was **Gerrit van der Brug**. De inmiddels 83-jarige Van der Brug was jarenlang onder meer gemeenteraadslid en voorzitter van Zwolsche Boys. Inmiddels is Van der Brug erevoorzitter. Tevens is hij ereburger van Zwolle. De lijst van activiteiten die hij verricht of heeft verricht zijn te lang om allemaal op te noemen. "Ik wil me graag inzetten voor de minst draagkrachtigen in Zwolle. Voor die groepen moeten we ons met elkaar voor inzetten." De vereenzaming is volgens de heer Van der Burg een almaar groter wordend probleem in de samenleving. "Ook hier moet aandacht voor zijn." Gerrit van der Brug wordt geflankeerd door de Zwolse stadsomroeper en Nederlands kampioen **Peter Vader**. Vader zijn belangrijkste sociale voornemen is er mede voor zorgen dat de Voedselbank een definitieve huisvesting krijgt in Zwolle. Vader is één van de ondernemers die zich bezig houdt hiermee. "En het zou goed zijn voor de stad en de organisatie als FC Zwolle kampioen wordt. Dat zou een mooie beleving zijn voor de hele stad."



Hier leest u een korte samenvatting van de nieuwjaarsrede van de Zwolse burgemeester Henk-Jan Meijer

Zwolle is een geweldige stad en verdient onze liefde en keihard werken. Laten we daarom de handen uit de mouwen steken en het beste uit onszelf halen. Met die boodschap opende burgemeester Henk Jan Meijer van Zwolle het jaar 2012, tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst van de stad afgelopen maandag 2 januari. In zijn toespraak, voor een vol theater de Spiegel en live op de lokale radio, roept Meijer op om met kracht door te werken aan de toekomst van de stad. Ondanks de recessie blijft Zwolle zich namelijk goed ontwikkelen. "Op oude zekerheden kun je niet bouwen. Gelukkig in Zwolle wel op waarden die blijvend zijn: onze goede plek in het land, de schoonheid van de stad en onze evenwichtige economie. We hebben goede banden met Kampen en de regio. En de Zwollenaar steekt graag de handen uit de mouwen. Het moet ons daarbij samen lukken om iedereen aan boord te houden: actief, aan het werk, sociaal betrokken: iedereen doet mee."

DE GEHELE TEKST IS NA TE LEZEN OP WWW.ZWOLLE.NL.

Stichting BYou is inloophuis voor jongeren

“Je moet van ieder uniek mens kunnen houden”

Stichting BYou is een inloophuis in Zwolle voor jongeren van 18 tot 27 jaar. De stichting biedt kansen voor verschillende doelgroepen door ze met elkaar in contact te brengen. Bedrijven of organisaties, jongeren van regionale opleidingscentra (ROC) en zogenaamde kansarme jongeren werken met elkaar samen om hun doel te bereiken.

BYou creëert een zinvolle en inspirerende dagbesteding en leeromgeving voor kansarme jongeren, een uitdagende stageplek voor ROC-jongeren en een kans voor bedrijven of organisaties om kennis te maken met een andere wereld. Dit komt allemaal samen in de trainingen en teambuildingsactiviteiten. Daarbij zijn de sleutelwoorden: verbinding, samenwerking en vertrouwen. Doelstelling van BYou is jongeren op een positieve manier weer stimuleren om deel uit te maken van de maatschappij. Een ander doel is om hulpverlening laagdrempelig te maken. Partijen als het RIBW en Humanitas houden wekelijks spreekuur bij BYou om het vertrouwen te geven aan de jongeren, zodat zij sneller in contact komen met de hulpverleners.

Enthousiaste dames

De Herbergkrant had een gesprek met de twee dames die het inloophuis draaiende houden, Jenny Kamps en Astrid Koens. Het werd een erg leuk gesprek met twee enorm enthousiaste dames. Ten tijde van de afspraak zaten Jenny en Astrid in de keuken om samen met de jongeren en de stagiaires een kop koffie of thee te drinken. Ook de huishond loopt onbevangen door het huis. De gezelligheid en de openheid van het huis straalt je direct tegemoet. Jenny: “Gezelligheid en vertrouwen is belangrijk hier. Dat willen we uitstralen naar de jongeren die bij ons komen. Daarom drinken we met zijn allen hier koffie aan de nieuwe tafel. We lunchen samen en ‘s middags drinken we thee. Ook leren we de jongeren hier van alles. Een voorbeeld. We geven de jongeren aan dat het brood dat ze willen eten op een bordje moeten leggen. Dat is voor ons heel gewoon, maar niet voor iedereen.” En ook het afruimen van de tafel gebeurt door de jongeren. “En met de hand afwassen. Dat is logisch toch? Want welke zwerfjongere heeft er nu een vaatwasser? Maar ook door samen af te wassen kweek je weer saamhorigheid. Het verbindt de jongeren met elkaar.”

Bij elke activiteit of klus zit een achterliggende gedachte. “Hier leren ze spelenderwijs en samen de praktijk, die men van huis uit niet gewend is. We proberen de jongeren zo te sturen.



Zie het hier als een groot gezin. Wij zijn wat ouder en dat zien we absoluut als voordeel, omdat je senioriteit uitstraalt naar je doelgroep. Maar het is hier niet alleen maar serieus hoor, want humor is in dit huis erg belangrijk. Met humor kun je enorm veel bereiken. Als de humor maar gepast is. En... en dat is wellicht nog wel het belangrijkste om dit werk te kunnen doen... Je moet van ieder uniek mens kunnen houden.”

Jongeren uit alle geledingen van de maatschappij kunnen terecht bij BYou. Welke huidskleur, religie of afkomst is totaal niet relevant. “Een heerlijk zootje ongeregeld hebben we hier”, lachen Jenny en Astrid.



“Het is een feest om hier te mogen werken. We hebben erg veel lol in wat we doen.”

Ook mag er geen onderscheid zijn tussen de doelgroep jongeren en stagiaires.

“Je merkt ook dat de jongeren geïnteresseerd zijn in elkaar, ook bijvoorbeeld richting de religie. Hier praat een christen met een moslim en andersom. En heel geïnteresseerd. Waarom kan dat hier wel?”

Jongeren krijgen hulp maar doen ook wat terug voor de maatschappij. Zo helpen ze bij het Leger des Heils met klussen, hebben ze als Sinterklaas en Zwarte Pieten deelgenomen aan de Sinterklaasavond in de Herberg en hielpen ze van ‘s morgens vroeg tot ‘s avonds laat bij het kerstdiner in de WRZV-hallen.

Jenny en Astrid vertellen dat de jongeren het prachtig vinden om dit soort klussen te verrichten.

“Dan ben je waardevol. Dat gevoel en de waardering die daaruit voortvloeit kennen ze niet.”

Ook hebben de jongeren meubels voor in het inloophuis zelf opgeknapt.

“Kopen vonden ze te duur zeiden ze en dus hebben ze oudere meubels gehaald en die helemaal opgeknapt met zijn allen. Dat is mooi toch?”, glunderen Jenny en Astrid.



Kijk voor meer informatie ook op www.byou.nl

Peter Vader is het gezicht van Zwolle

Wereldberoemd in Zwolle. Dan hebben we het uiteraard over Peter Vader. Speaker op het veld bij FC Zwolle, clown, trainer tijdens binnen het bedrijf Peter Vader Trainingen, Nederlands kampioen Stadsomroepen en één van de mensen achter de nieuwe locatie van de Voedselbank. Zo maar wat typeringen voor wellicht de bekendste Zwollenaar.



Vader is inmiddels 55 jaar en sinds zijn 30e levensjaar woonachtig in Zwolle. Hij heeft een eigen onderneming genaamd Peter Vader Producties BV. Vader heeft een achtergrond als clown. En dan niet een clown die geheel geschminkt is. Nee, Peter Vader draagt alleen de rode neus. “Bij een echte clown moet je de mimiek kunnen zien. Je moet een clown ZIJN en niet spelen. Dat is het belangrijkste. Kijk mijns inziens deed Cor Witschge (Pipo de Clown, red.) het als enige van de bekende clown die geschminkt zijn het écht goed. “Ik speel het typetje clowns”. Als je bijvoorbeeld naar Bassie kijkt, dan is dat anders.. Gewoon een commercieel product. Clowns moeten écht zijn. Als clown leef je in het hier en nu.”

Vader was ook jarenlang cliniclown voor de Stichting Cliniclowns Nederland. Zestien jaar lang heeft hij dat gedaan als clown Pepponi waarvan 11 jaar in de Isala Klinieken in Zwolle. Ook was Vader 5 jaar lang artistiek leider bij de Stichting Cliniclowns. Vader was hét gezicht van de cliniclowns. Hij kwam daarmee onder andere ook in de show van Paul de Leeuw. “Die heb ik die avond per ongeluk monddood gemaakt. Ik zei tegen hem, jij hebt gasten en daar maak je iets van. Cliniclowns kunnen van niets iets maken. Ben benieuwd of jou dat ook lukt.. Dat vond ie wel leuk om te horen”, lacht Vader in zijn Zwolse huiskamer. Zwolle is een stad dat veel aan promotie doet op alle vlakken. Zonder te overdrijven: mag je gerust zeggen dat Zwolle leeft. Iets dat Peter Vader ook ziet en waar hij ook zeker aan bijdraagt. Kijk maar naar zijn vak als Stadsomroeper. Ook daardoor stond Zwolle in de belangstelling dit jaar want Vader werd

Nederlands Kampioen Stadsomroepen

Dat gebeurde tijdens het laatste Stadsomroepersconcours in Hattem. Het was de derde keer dat hij deze titel op zijn naam kon schrijven. En dit jaar gaat meer gebeuren dit jaar. Zo komt er een ludieke stadswandeling en is 2012 in Zwolle het jaar van Grimm.

De gebroeders Grimm die ongeveer 200 sprookjes schreven. Ook tijdens het Stadsomroepersconcours voor de jeugd dit jaar in Zwolle zal Grimm het onderwerp zijn. “De verplichte roep zal dan over de gebroeders Grimm gaan”, laat Vader alvast weten.

Zwolle is inmiddels ook de stad van Vader. “Zwolle is een grote stad, maar wel heel persoonlijk. Het is mooi om te zien hoe iedereen zich beweegt hier in de maatschappij. Ik woon bijvoorbeeld in Assendorp en het is hier een heel gemêleerd gezelschap en ik voel me veilig als ik hier loop. Dat is belangrijk. Ik ben blij dat ik in deze stad woon.”

De Zwollenaar is ook maatschappelijk betrokken bij de stad. Zo was hij één van de mensen die zich inzette voor de Voedselbank toen deze moest verhuizen. “We hebben toen de stichting Van en Voor Zwolle opgericht. Het is toch al jammer dat er een voedselbank moet zijn, maar dat is nou eenmaal zo. Via LinkedIn (zakelijk netwerksite, red) is toen alles gaan rollen. De stichting is ook opgericht om dat we vonden dat iets niet tijdelijk geregeld moest worden,



maar dat er een structurele oplossing moest komen. We proberen er nu voor te zorgen dat de komende 10 jaar dit in ieder geval geregeld is. Nu is er nog een tijdelijke oplossing, zodat de mensen die van de voedselbank gebruik maken, hier nu ook terecht kunnen.

Zeker in de wintermaanden en de feestmaand december moeten zij niet zonder hoeven te zitten.” Het bedrijfsleven kan zogenoemde bouwstenen kopen om de Voedselbank te steunen. Dit kost slechts € 250,— per jaar. Met die bouwstenen kunnen wij dan een structurele oplossing bieden voor de huisvesting van de Voedselbank. En de bouwstenen kunnen nog altijd gekocht worden”, besluit Vader.

Koop uw bouwsteen en help de Voedselbank

Een gezin dat geen geld heeft om eten te kopen. Daarvan zijn er velen. Ook in Zwolle: volwassene en kinderen die honger lijden. Het kunnen uw burens zijn, uw familieleden of klasgenootjes van uw kinderen. Mensen die onder het bestaansminimum moeten leven in een wereld vol iPads en iPhones... Dat kan toch niet! De initiatiefnemers en allen ondernemers willen met de collega-ondernemers deze mensen een hart onder de riem steken, want de enige strohalm van deze gezinnen, de Voedselbank, is in nood. Voor € 250,- per jaar koopt u een bouwsteen voor een beter Zwolle. Een bouwsteen voor de minder bedeelde Zwollenaren. Een bouwsteen, onder meer, voor een goed uitgiftepunt voor de Voedselbank en voor voedselhulp aan de allerarmsten. De stichting van & voor Zwolle heeft als doel het ondersteunen van inwoners van Zwolle die écht helemaal niets hebben. De Voedselbank is één van de projecten. U kunt zoveel bouwstenen kopen als u maar wilt. De bouwsteen is zichtbaar op de website van de stichting van en voor Zwolle. Op de bouwsteen staat uw logo, óf u kiest voor een gekleurd vlaks. Als medebouwer werkt u zo heel concreet mee aan een sociale samenleving!

Kijk voor meer informatie over de bouwstenen op www.vanenvoorzwolle.nl



Ruim 400 gasten genoten van het kerstdiner in de WRZV-hallen



Bewoonster Cristien van de Herberg had ruim 150 knuffels beschikbaar gesteld



Vrijdag 23 december vond in de WRZV-hallen weer het jaarlijkse kerstdiner voor dak- en thuislozen en minima plaats. Ruim 400 gasten waren aanwezig om samen te genieten van het Surinaamse buffet dat was bereid door Joyce van Ommen van Conrad Catering tesamen met de koks Cornell Duits en Aart-Jan Harteman. De vele vrijwilligers bezorgden de gasten een fijne en smakelijke avond.



Joop van Ommen verwelkomt wethouder Nelleke Vedelaar en wethouder Gerrit Piek en de gasten op het kerstdiner.



Alie en Jacob al jarenlang trouwe vrijwilligers bij het kerstdiner



Ralph van Maanen zorgde spontaan voor een muzikale omlistung



Swollwachter Freddy Eikelboom en VVD'er Gerrit van der Kooy assisteren Joyce van Ommen van Conrad Catering



De Stichting Vrienden van de Herberg bedankt alle sponsors en vrijwilligers voor hun medewerking aan het kerstdiner in de WRZV-hallen.

“Ik ben al 25 jaar op de vlucht voor mezelf”

Hij is inmiddels 37 jaar en net als zijn medebewoners in de Herberg heeft ook Abel al enorm veel meegemaakt in zijn leven. “Ik ben al 25 jaar op de vlucht voor mezelf”, vertelt hij.

Op jonge leeftijd scheidden Abel's ouders en kwam hij in een pleeggezin terecht. “Mijn vader was alcoholist en mijn moeder kon me niet verzorgen. Toen kwam ik bij een oom en tante van mij terecht wat mijn pleeggezin werd”, vertelt Abel. En daar begon de ellende voor de sympathieke Abel. “Ik werd daar altijd geslagen door mijn oom. Ik heb echt moeten knokken voor mijn eigen leven.” Ook zijn pleegzusjes, die dus ook Abel's nichtjes waren, werden bedreigd en bedreigd door de vader des huizes. “Maar ik zorgde ervoor dat zij geen klappen kregen. Dan nam ik dat maar op me, maar dan bleven mijn pleegzusjes in ieder geval de klappen bespaard.”

Abel zijn moeder overleed toen hij 12 jaar was. En toen was het helemaal gebeurd met het kleine beetje houvast dat Abel nog had. Hij kon nooit meer terug. “En de Stichting Jeugd en Gezin en dat soort organisaties deden helemaal geen donder.” Abel koos er zelf voor om opgenomen te worden in een internaat. “Ik was toen 13 jaar en heb er gezeten tot mijn 19e. En toen begon het zwerven. Ik woonde toen nog wel in een huis in Leeuwarden, maar de rekeningen bleven maar komen. Ik wist niet wat ik er mee moest, want mij was nooit geleerd om met geld om te gaan. Voor veel mensen klinkt dit misschien vreemd, maar als het je nooit is of wordt geleerd dan weet je echt niet wat je hiermee moet. In een normaal gezin leer je omgaan met geld en leer je hoe je moet sparen en je rekeningen moet betalen. Ik heb dat nooit geleerd.” Nadat hij door het niet betalen van de huur uit huis werd gezet ging Abel, zoals hij zelf zegt, gekke dingen doen. De drank kwam in zijn leven en de schuldeisers kwamen aan de deur. “En toen ben ik op de vlucht geslagen. Door heel Nederland heb ik gezeten. Ik ging met kermissen mee om te werken en doordat je altijd maar op reis bent met kermissen was in onvindbaar. En dat is een raar gevoel hoor,

onvindbaar zijn. Je bent gewoon een vreemdeling in je eigen land. Het is niet leuk. Sterker nog, het is een hondenleven.”

In 2004 kwam Abel in Zwolle terecht. Ook daar was de begeleiding van instanties slecht. “Hetzelfde verhaal weer van voren af aan. Weer aan de alcohol en niet de begeleiding die ik nodig heb. Bijvoorbeeld het probleem dat ik had met de waarde en het omgaan van geld. ‘Dat heb je wel geleerd toch’ vroegen ze mij. En nee, dat had ik dus niet geleerd, maar ze deden er ook helemaal niets mee.”

“Ik had problemen met omgaan met geld en de waarde ervan”

Toen kwam Abel terecht bij Joop van Ommen. “Ik kende Joop al. Ik wist wie hij was. In 2004 kwam ik terecht achter de WRZV-hallen. Ik was zo blij dat ik daar terecht kon. Want verblijf in de nachtopvang en het Leger des Heils wens je nog geen hond toe. Het Leger des Heils ook, het is een christelijke organisatie, maar daar merk je niets van. Als ze de mogelijkheid hebben dan schoppen ze je eruit. En ik ben niet de enige hoor die dat meegemaakt heeft. Mensen zeiden toen tegen mij dat ik naar Joop toe moest gaan. Ik heb dat gedaan en heb ook tegen Joop gezegd dat ik wel bezig wilde zijn en niet achterover wilde gaan zitten. Ik wilde dus graag weten van Joop of ik de mogelijkheid had om hier te werken. De structuur in mijn leven, komt dan weer terug.”

Even later kwam er een vrouw in het leven van Abel. “Net als iedere andere man, werd ik ook zwak toen.

Abel druk bezig met het schoon en netjes houden van de begraafplaats naast de WRZV-hallen. Abel wordt hierbij geassisteerd door bewoonster van de Herberg, Cristien.



Ik werd verliefd en ging weer terug naar Leeuwarden. Het was voor mij wennen, want ik kende nog nooit liefde in mijn leven. En om dat te beseffen, dat is moeilijk hoor.” Abel redde het ook niet en de relatie was over. En in 2008 kwam hij weer terug bij Joop van Ommen. Abel wilde alles weer graag op de rit hebben. “Dat ging een hele tijd goed, tot mijn ex weer contact met me opnam. En wat doe ik??? Hup weer terug naar haar.” Hij woonde later nog weer bij een oom in Leeuwarden. “Maar die man was 82 jaar en leed aan dementie. Dat hield ik natuurlijk ook niet lang vol. Ik was er klaar mee en ging weer terug naar Zwolle. Terug naar Joop. “Joop zei dat hij ervoor zou zorgen dat ik een plek kreeg in de Herberg. En nu ben ik dus sinds begin december weer terug. En nu blijf ik ook hier”, zegt Abel gedeceideerd. Hij viel gelijk met zijn neus in de boter, want op de eerste dag van zijn terugkomst werd het Sinterklaasfeest (zie voor foto’s op pagina 4 in deze Herbergkrant) gevierd. De gevolgen van zijn jeugd voelt Abel nu nog dagelijks: “Door de vele klappen die ik kreeg kwam mijn geestelijke huishouden volledig in de war. Ik heb nu bijvoorbeeld veel moeite met de lange termijn. Als ik iedere dag regelmaat heb en dezelfde activiteiten heb, dan kan ik het wel bolwerken. Maar zonder regelmaat wordt het moeilijk.”

“Ik ving de klappen op voor mijn pleegzusjes”

Abel vertelt: “Iedereen kan dakloos worden. Iedereen wil het liefst huisje-boompje-beestje. Maar je ziet als je verslaafd raakt en een moeilijke jeugd hebt gehad, dan wordt dat erg lastig.” Ook iets alledaags als vragen om hulp of uitleg is voor Abel moeilijk. “Ik heb dat nooit geleerd en durfde dat ook nooit. Ook moest ik vroeger alles doen. Joop zei me ‘Abel je moet niks’. Joop vraagt ook altijd of ik WIL schoonmaken in de hallen (WRZV). En dat MOET ik niet. Dat verschil heb ik een hoop moeite mee gehad. En nu maak ik met plezier schoon omdat ik het MAG en niet MOET. Ik ben een harde werker en werk ook graag. Ik maak hier graag schoon en vind het prettig om te horen als mensen zeggen dat het zo schoon is en zo lekker ruikt. Geld interesseert me niet. Geld is



Tijdens het kerstdiner in de WRZV-hallen was Abel één van de vele vrijwilligers die werkzaam was bij het buffet. Op bovenstaande foto is hij druk bezig om de medewerkerster in de bediening van advies te voorzien.

een raar goedje. Daarbij kan ik zoals hier nu wat terug doen voor de maatschappij. Ik wil ook niet terug naar Leeuwarden. Hier in Zwolle ben ik op mijn plek. Joop laat mij dingen zien en helpt me. Ik zie Joop echt als een vaderfiguur. Net als zijn vrouw Joyce. Wat een ontzettend leuke, lieve en behulpzame vrouw is dat. Deze mensen begrijpen ons en helpen ons. Joop heeft geknokt voor de Herberg. Het heeft hem bloed, zweet en tranen gekost. Ik voel nu dat ik hier thuis ben. Ik heb nu een punt gezet achter mijn jarenlange vlucht. Ik ben over een paar jaar 40 en dan wil ik al mijn schulden afbetaald hebben en dan wil ik helemaal intern in de Herberg blij-

ven. Als ik dan uiteindelijk alles op de rit heb, dan kan ik zeggen dat ik weer wat gepresteerd heb.” Naast het schoonmaken van de WRZV-hallen is Abel ook erg druk met het schoon en netjes houden van de begraafplaats die naast de WRZV ligt. “Toen ik hier in 2004 kwam was er niemand die het bij hield. Dat kon niet vond ik. Er liggen allemaal Zwollenaren en dan mag het geen zootje zijn daar. Ik ben toen begonnen met het opvegen van de bladeren. En nu hou ik alles netjes daar. Je moet respect hebben voor de mensen die daar liggen en ik wil het dan ook graag mooi en schoon houden”, besluit Abel.

COLUMN INGRID WESTRIK

Sinterklaas, Kerst en oud en nieuw

Beste lezers en lezeressen, Helaas is mijn p.c. vertrokken naar de eeuwige jachtvelden, en kan ik niet bij mijn documenten komen waar de verhalen voor deze krant staan. Duimen dat de c en/of d schijf niet kapot is, want dan ben ik echt alles kwijt! Dit is de maand van de feestdagen. Ik onderbreek nu de ziekenhuisverhalen om een toepasselijk column te schrijven over belevenissen uit mijn jeugd tijdens de feestdagen. Het arme kind had er een traumaatje aan over kunnen houden, maar ik ben er aardig doorheen gerold hoor, Met mijn humor kan ik er nu om lachen, maar toen echt niet! We gaan decennia terug in de tijd....

Sinterklaas

Nooit zal ik vergeten hoe ik op brute wijze van mijn Sinterklaasgeloof ben geholpen. Mijn vader kon soms erg ontactisch zijn. Ik ben in de jaren vijftig geboren. Toen hadden de mensen niet veel geld. Mijn vader en moeder werkten om dit kind op te voeden en het noodzakelijkste te kunnen kopen. Dat was zo in die tijd. Blijkbaar zat ik eens te zeuren of ik de schoen mocht zetten. Mijn vader werd razend en pakte een lege Mocconapot en deed die vol pepernoten en ander snoepgoed en knalde de Mocconapot voor de kolenkachel en brulde: ‘hier heb je je Sinterklaassnoep! IK ben jouw Sinterklaas! Denk je soms dat mij het geld op de rug groeit?’ Ik was me een ongeluk geschrokken! Bestond Sinterklaas dan niet? Ik huilde me in slaap en was erg verdrietig. Zo kwam er een einde aan mijn Sinterklaasgeloof. En Moccona oploskoffie dronk ik nooit meer!

Kerst

Geen idee hoe oud ik toen was, maar ik begreep al wel veel. Een jaar of acht of zo schat ik. Ik denk dat u allemaal wel het liedje van Youp van ‘t Hek kent over Flappie. Op een avond kwam mijn vader thuis met een konijntje. Mijn vader werkte bij de NS en had wisselende diensten. Mijn jongere broertje en ik waren dolblij met het konijntje. Tja....dat heeft een hoge aabaarheidsfactor. Ik vroeg aan pa wanneer hij een hok ging maken of kopen voor het konijntje. Als ik tijd heb was het antwoord. We moesten naar bed, maar we konden niet slapen van de opwindning.Dat kleine potjes soms grote oren hebben, was een geluk voor het konijntje. De bel ging. Ik hoorde een mannenstem. Een collega van pa. ‘Waar zal ik het konijn slachten?’, vroeg de man. Ik hoorde die man op de gang voor onze slaapkamerdeur. ‘Op het balkon, ‘zei pa. We woonden op een flat. Ik vloog het bed uit en was woest! Helemaal door het lint ging ik. Ik schopte mijn vader

tegen de schenen en al huilend schreeuwde ik: ‘vuile moordenaar dat je bent! Dat is ONS konijn! Je mag het niet dood maken!’ De man en mijn vader schrokken. Ik vergeet nooit meer wat we die kerst gegeten hebben. Gehaktballen, hi-hihi, en het konijntje heeft levend het huis verlaten. Zelfs heden ten dage eet ik geen konijn of wild met kerst of een andere willekeurige dagen.

Oud en nieuw

Het was in de Achterhoek de gewoonte om op nieuwjaarsdag toet’ns te halen. Wij slikken de e in met woorden, dus: toetens. Een toeten is een zakje. Die ging je bij ooms en tantes en andere familie halen als kind. Daar zat dan snoep in en wat fruit, en je kreeg wat zakgeld. Een stuiver of dubbeltje of kwartje. Dan gingen vader en moeder ook mee en die dronken dan wat met de familie op het nieuwe jaar.

Soms gingen vader en moeder op oudejaarsavond naar een oom en tante om het te vieren en wij kinderen mochten dan mee. Als we moe werden, sliepen we daar. In die tijd had je gelukkig niet zulk zwaar vuurwerk als nu. Het was 24.00 uur geweest en we gingen naar buiten om vuurwerk af te steken. Mijn oom had al een mooie slok op. Hij had een elastiekje om een bos rotjes gedaan. Hij stak ze aan en zei lachend: ‘dat zal zo een mooie knal geven.’ En hij gooide de aansteker in de struiken en hield de rotjes in de hand met z’n dronken kop! Hij heeft die nacht dus op de eerste hulp gezeten in het ziekenhuis en was meteen weer nuchter. Zijn hand bleef gelukkig gespaard. En ik heb zelfs als tiener en nu als volwassene nooit vuurwerk gekocht. Ik heb een hekel aan die knaltroep. Vuurpijlen vind ik mooi, maar ik kijk wel en geef er echt geen geld aan uit. Ooit kreeg ik eens een gillende keukenmeid in m’n haar en capuchon. Ik had toen een skinheadkapsel en die bestonden toen nog niet eens. Als we nou eens 1 jaar geen vuurwerk met z’n allen zouden kopen, maar aan goede doelen in Nederland geven en aan de mensen die het echt arm hebben. En zeg nou niet dat we in een rijk land wonen, want dan word ik laaiend! We hebben voor de flauwe kul daklozen en gaarkeukens in dit land, nou goed! Sorry, maar alleen al het idee dat iemand het denkt of zegt maakt me al kwaad.

Dan wil ik u allen die zo trouw deze krant kopen hele fijne feestdagen wensen. Ook de bewoners en allen die meewerken aan deze krant en er voor zorgen dat de krant blijft bestaan, en ook de Herberg blijft bestaan wens ik hele fijne feestdagen toe. En iedereen die ik niet genoemd heb uiteraard. Tot volgend jaar en kijk uit met vuurwerk!

Ingrid Westrik



Wesley is weer terug bij zijn vader:

“Het is heerlijk om weer thuis te zijn”

Hoeveel kun je als vader en zoon meemaken. Arie Steenbergen, tegenwoordig steun en toeverlaat in de WRZV-hallen, en zijn zoon Wesley hebben enorm veel meegemaakt. “Met name Wesley, als je ziet wat die jongen al mee heeft moeten maken in zijn nog jonge leventje. Dat is niet normaal”, opent vader Arie.

In voorgaande edities van de Herbergkrant zijn al enkele verhalen geplaatst over vader en zoon. Vader raakte door vervelende omstandigheden dakloos doordat hij zijn baan kwijtraakte na aantijgingen dat hij fraude zou hebben gepleegd. Ondanks dat hij de rechtszaak won en dus onschuldig is, kon hij niet meer terug komen in zijn oude baan. Een nieuwe baan bleef uit en mede daardoor liepen de schulden op. Zijn huwelijk raakte op de klippen en hij raakte zijn huis kwijt, waardoor het zwerversleven begon. Hij werd opgevangen in de WRZV-hallen. Daarna bloeide de liefde met zijn ex-vrouw weer op. Tot het noodlot opnieuw toesloeg en zijn vrouw overleed aan kanker.

Wesley werd toen uit huis geplaatst en kwam terecht in de jeugdgevangenis van Harreveld. Jeugdgevangenis zult u zich afvragen?

Ja, want er was vreemd genoeg verder geen plaats voor de op dat moment slechts 11-jarige (!) jongen.

Jeugdzorg dacht dat Arie niet voor zijn zoon kon zorgen en werd daarom uit de ouderlijke macht gezet. “Mijn vrouw overleed drie jaar geleden aan kanker. Maatschappelijk werk zou mij daarna helpen. Ze beloofden van alles om mij dingen uit handen te nemen, maar ze deden niets. En dat had ik wel nodig. Ik had natuurlijk de verwerking van het verlies van mijn vrouw, moest Wesley opvangen en verder opvoeden enzovoorts. Ik had echt hulp nodig, maar kreeg geen hulp. Ik kan veel, maar niet alles. Ik kreeg toen ruzie met maatschappelijk werk en vond dat ze faalden. Er werd ook letterlijk tegen me gezegd dat vaders niet alleen voor kinderen konden zorgen. Het werd me te veel en ik heb toen gezegd dat ik me voor kon stellen dat er van die familiedrama's plaatsvinden in Nederland. Stom van me dat ik dat gezegd had natuurlijk. Maar ze hebben toen direct actie ondernomen omdat ze dachten dat ik Wesley zou vermoorden. Belachelijk, je eigen kind...”

Hoger beroep

Op 14 april 2011 vond de rechtszaak plaats dat Arie Steenbergen had aangespannen tegen Jeugdzorg. “Een Hoger Beroep duurt normaal twee weken,

maar de rechter zei toen als dat dit nu niet zou lukken. Ze hadden zoveel informatie gekregen dat ze alle voors en tegens naast elkaar wilde leggen.

Op 26 mei werd gemeld dat de zaak aangehouden zou worden tot 5 juli. Maar op 31 mei 2011 deed het Hoge Gerechtshof ineens uitspraak in het Hoger Beroep. Op woensdag 1 juni 2011 werd ik ineens gebeld door Jeugdzorg. Ze feliciteerden mij dat ik de zaak gewonnen had. Ik vroeg of ze het nog even konden herhalen, want ik wilde dat graag nog een keer horen. Ik vroeg toen per wanneer Wesley naar huis mocht en toen zeiden ze per direct. U mag hem nu ophalen.”

De dolenthousiaste Arie belde direct naar Wesley die net op een dagje survival was. “Toen ik terug kwam werd er gevraagd of ik mijn vader direct wilde bellen. Ik had geen fut meer na de survival. Normaal hadden we altijd op dinsdag en donderdag belcontact, dus ik vroeg me af wat er nu zo belangrijk was dat ik direct moest bellen (1 juni viel op woensdag, red). Toen vroeg mijn vader of ik nog fut had om mijn koffer in te pakken”, vertelt Wesley. Toen hij hoorde dat hij definitief naar huis mocht, sprong hij een gat in de lucht. “Volgens mij zit dat gat er nu nog”, lacht de jonge Zwollenaar.

Huiskamer

Wesley zit er blij en tevreden bij in de Zwolse huiskamer tijdens het interview. “Het is erg fijn om weer thuis te zijn. Gewoon lekker bij mijn vader. Voel me nu al een stuk beter. In Hoenderloo was ik veel duffer en voelde ik me opgejaagd. Nu denk ik als ik wakker wordt ‘jippie weer een leuke dag.’” In de Hoenderloo-groep werd aan het begin van het verblijf van Wesley gezegd: “die jongen hoort hier niet. Hij zit hier onterecht. Hij is onterecht uit huis geplaatst. Men was bang dat hij het negatieve gedrag

van de andere jongeren daar zou overnemen als hij er te lang zat”, vertelt Arie.

In het begin dat Wesley thuis was, was het natuurlijk wel even weer wennen tussen vader en zoon. Arie: “Elke zaterdag ging ik Wes wel ophalen, maar dan moest hij ook weer terug. Daarom was het de eerste week wel even wennen, zowel voor mij als voor mijn jongen. Maar het was natuurlijk wel heerlijk. Wesley is mijn alles. Kom je aan hem, dan kom je ook aan mij.” Het Onder Toezicht Stelling van Jeugdzorg bleef de eerste tijd. “maar dat is ook niet erg, Kunnen ze ook gelijk zien dat het goed gaat met ons. Ze moeten nog wel contact met ons houden en ze geven me tips, maar ik bepaal nu wat goed is voor Wes. In maart vindt er een evaluatie plaats.”

‘Jippie weer een leuke dag’

Wesley maakte zijn basisschool af op interne scholen. Nu kan hij zijn opleiding weer volgen op een ‘gewone’ school. Hij volgt nu de Theoretisch Leerweg (vergelijkbaar met MAVO-niveau). “Wesley heeft een verbaal IQ van 119. Hij leest bijvoorbeeld 289 woorden per minuut. Daarvoor zit hij nu ook op een speciale school. Daar geeft men begeleiding aan kinderen met een lichte begaafdheid”, legt vader Arie uit. Drie weken nadat de school begonnen was stroomde Wesley in. Zijn eerste toets kreeg hij gelijk al voor zijn kiezen. “Hij heeft het boek toen snel doorgelezen en kwam direct uit op een 7 voor Wiskunde en een 8 voor Engels. Het snel kunnen lezen én ook kunnen onthouden kun je zien als een fotografisch geheugen. Hij leest zijn boeken en kan dan dat later weer voor zich zien”, vertelt Arie, terwijl hij trots op zij kijkt naar zijn zoon. Als Wesley klaar is met zijn opleiding is zijn beroepskeuze eigenlijk al gemaakt. “Vrachtwagenchauffeur”, antwoordt hij kordaat op de vraag wat hij wil worden. “Dat zit in de familie”, zegt pa die besluit met de mededeling dat ook zijn vader en opa op de weg zaten als beroepschauffeur.



Vader en zoon maken samen weer gelukkige tijden mee...

“Nooit gedacht dat ik dakloos zou worden”

Muziek en nader gedefinieerd piano spelen is de grote passie van de 37-jarige Martijn Knapen. Een hartelijke jongen die door omstandigheden zijn vrouw (na 10 jaar samenwonen) en kinderen kwijt raakte en in 2009 dakloos werd. “Nooit gedacht dat mij dit zou overkomen.”

Martijn is autistisch. In 2003 werd bij hem ADHD geconstateerd. Elf dagen zat Martijn in de Zwolse Poort (Dimece). “Zij hebben mij aan medicatie geholpen. Tot op de dag van vandaag ben ik daar heel gelukkig mee. Ik kreeg Bromezapan voorgeschreven. In 2009 moest ik daar van af kicken. Dat spul wil ik echt nooit meer. Ik kreeg angstaanvallen. Ik durfde zelfs niet eens meer te lopen! Ik werd heel bewust van mijn bloedbanen en was bang dat er wat fout zou gaan als ik zou gaan lopen. Al dat soort dingen. Echt heel raar. Sinds ik gestopt ben met dat spul zijn mijn angstaanvallen ook weg.”

Martijn was verslaafd aan alcohol. Eén van de redenen dat hij zijn vrouw en kinderen kwijtraakte. “Mijn vrouw was er op een gegeven moment helemaal zat van. Maar er zijn nooit gekke dingen gebeurd hoor, ook niet door de alcohol”, haast Martijn zich te zeggen. Nadien kwam hij er achter dat hij niet als medehuuder van het huis geregistreerd stond. En dus was er voor hem ook geen huis beschikbaar. “Toen kwam ik in één van de keten hier achter de WRZV-hallen terecht. Ik was in afwachting voor opname in een afkickkliniek en was allang blij dat ik bij Joop (van Ommen, red.) terecht kon.” Ambtelijke molens

Waar ambtelijke molens normaal volgens de verhalen langzaam draaien, ging het bij Martijn erg snel. “Mijn zus zat er ook achteraan. Zij vond dat ik op moest worden genomen. Zij heeft contacten gelegd en snel actie ondernomen. Ook vanuit de Herberg werd er vaart achter gezet. Dat was mooi, want ik wilde zelf ook van de verslaving af. Ik vond het zelf heel belangrijk. De diverse organisaties werkten goed samen.”

Waar de verslaving aan alcohol vandaan komt weet Martijn wel. Hij speelde tien jaar lang piano. “Maar pas een jaar of vijf echt serieus vind ik”, vertelt hij. Martijn trad die vijf jaar vaak op, maar was volgens zijn zeggen een improvisator. “En dan gebruikte ik een drankje zodat ik vrijer was met spelen. Zie het maar als dat mensen vaak ook makkelijker praten met een borrel op. Zo zie ik het bij mij ook.”

Naast de alcohol waren ook de joints een genotmiddel dat Martijn vaak gebruikte. “Daar ben ik nu helemaal mee gestopt. Het enige probleem is nu nog de alcohol, want daar ben ik nog niet helemaal van af. Maar ik wil het wel dolgraag. Maar geloof me dat is echt een hele zware strijd hoor. Ik heb een klinische opname nodig in Deventer. Dat is een opname van vijf dagen en dat heb ik echt nodig.”

“Ik wil van de alcohol af, maar dat is een hele zware strijd”

Toekomst

Martijn wil graag naar de toekomst kijken. Inmiddels heeft Martijn weer een LAT-relatie met Maayke uit Amersfoort. En hij ziet zijn kinderen 1 keer per maand. “Dat is niet veel, maar ik zie ze tenminste en daar ben ik blij mee.” Martijn’s kinderen heten Tamar-scha (11 jaar) en Xander (6 jaar). “En als ik er dan ben dan komen ze echt op me afrennen. Dat is mooi”, vertelt Martijn genietend. Hij vervolgt: “Er is nu ook geen toezicht meer als ik mijn kinderen zie. Dat is lekker, want met de toezicht erbij was het allemaal veel minder spontaan. Nu kan ik ze tenminste lekker knuffelen.”

Martijn werkte twee jaar lang op de kinderboerderij in Park Weezenlanden. “Dat was erg leuk. En voor mij belangrijk, want het bood me structuur. Ik maakte bijvoorbeeld ook afspraken met de begeleiders dat ik niet voor en

tijdens het werk zou drinken. Ook na tien uur ’s avonds zou ik niet meer drinken. Mijn werkbegeleidster wist dat structuur belangrijk voor mij is, want haar zoontje had ook een autisme. Je hebt als autist nu eenmaal moeite met veranderingen.

Rust in mijn hoofd is belangrijk

Ik word nu bijvoorbeeld ook begeleid in zelfstandig wonen. Ook daarin is rust en structuur belangrijk. Als er bijvoorbeeld iemand op de deur klopt word ik angstig. Ik weet dan namelijk niet wat er gaat gebeuren. Als ik weet dat er iemand om 3 uur komt en dan wordt er op de deur geklopt, dan heb ik die angst niet. Ik weet dan wat er gaat gebeuren.”

Martijn wordt nu begeleid door het Leger des Heils. “En tot groot genoegen. Ik word in alles begeleid. Soms iets te veel misschien, maar zonder begeleiding kan ik niet. Ze begeleiden mij naar het zelfstandig wonen. Dat is mijn uiteindelijke doel. Het gaat beter met me zoals het nu gaat. En daar ben ik blij om.”

“Joop en Joyce zijn mensen met een goed hart en maken geen onderscheid”

Kerstdiner

Op vrijdag 23 december jl. werd het Kerstdiner gehouden voor minima in de WRZV-hallen. De gasten werden verwelkomd door de muzikale klanken van Martijn achter zijn piano.

“Dat was echt hartstikke leuk om te doen. Joop (van Ommen, red.) vroeg mij of ik daar wilde spelen. Natuurlijk wil ik dat. Van Joop en ook van zijn vrouw Joyce krijg je waardering. Joop is een icoon voor mij. Ja, echt een icoon. Net dus als zijn vrouw Joyce. Zij blijven zichzelf en maken geen onderscheid tussen mensen. Dat kom ik op straat zelden tegen.

Joop en Joyce zijn mensen met een goed hart en op de juiste plaats.”



COLUMN GERARD DE GOEDE

Gaat over van alles

Bij het schrijven van zo'n column gaat het allereerst om het schrijven zelf, om het verwoorden van de dingen die me dwars zitten, me bezig houden en die ik van me af wil schrijven. Of het stukje gelezen wordt is op dat moment helemaal niet belangrijk. Als het stukje af is en op weg naar de redactie om geplaatst te worden is het bijna alweer vergeten. Maar als dan blijkt dat het stukje gelezen wordt en zelfs kritisch gelezen.....dan geeft dat toch een goed gevoel. Zo kwam een collega me laatst vertellen dat ik Bleker teveel eer had toegedicht. Ik noemde hem minister, terwijl hij "maar" staatssecretaris is. Het doet me dan ook veel genoegen hierbij deze "grove fout" te herstellen..... dus Bleker is geen minister, maar slechts staatssecretaris! Het is dit soort feedback dat me scherp houdt, waarvoor dank!

Omdat het stukje toch over van alles gaat heb ik geen bruggetje nodig om door te gaan met het volgende onderwerp: "het Kerstdiner". En daarmee bedoel ik niet het diner (gourmetten) bij mij thuis tijdens de kerstdagen, maar het Kerstdiner voor dak- en thuislozen en minima in de WRZV-hallen. Dit jaar waren er ruim vierhonderd bezoekers, meer dan vorig jaar, en het was weer een geslaagde bijeenkomst. Joop gaf aan dat ie niet meer het gevoel heeft het alleen te hoeven doen, zoveel mensen en bedrijven hielpen of boden hun hulp aan en wethouder Vedelaar roemde de solidariteit en boog diep voor alle aanwezigen. Ook wethouder Piek was aanwezig bij deze avond en was zichtbaar onder de indruk. En ja, het was een geslaagde avond. Met de hulp van bedrijven, vrijwilligers en alle anderen werd het dit jaar weer een succes. Toch verlang ik naar de tijd dat er niemand meer komt, dat solidariteit weer normaal is en dat al die hulp niet meer nodig is. Maar ik ben een dromer, want de crisis zal, volgens de geleerden, in 2012 pas echt toeslaan en dat betekent dat we met de kerst 2012 de andere hal ook moeten gaan gebruiken. En dat vind ik een triest vooruitzicht (of als de Inca's gelijk krijgen... zie vorige column).

Een ander incident wat de gemoederen de laatste tijd nogal bezig hield was de Ajax "supporter", die tijdens de wedstrijd Ajax-AZ het veld opstormde om keeper Esteban Alvarado van AZ met een karatetrap te vellen. Ik kan me heel goed voorstellen dat Esteban erg schrok en reageerde zoals hij reageerde (misschien één schop minder), maar ik ben zeker dat hij na afloop bij de beelden en herhalingen erg heeft moeten lachen. Net als mijn jongens, die beiden de karatesport beoefenen, en met tranen in de ogen beweerden dat met zo'n karatetrap hij de kleinste karateka met witte band nog niet ondersteboven zou krijgen. Die malloot was onder invloed ... en dat was te zien. Het was nog een prestatie dat ie de juiste voetballer wist te vinden op dat grote groene veld. Kom ik op alcohol in stations... belachelijk! Ik weet dat dit soort accommodaties alleen maar in stand kunnen worden gehouden als er veel alcohol wordt geschonken, maar gaat geld dan boven alles?

Denk dat het antwoord daarop "ja" is. Ik kan me de discussie over shirtreclame nog herinneren en daarmee werd, volgens mij, het failliet van de topsport ingeluid. Reclame zou de topsport gezond maken, was de leus. Kijk waar we nu staan... twee van de achttien eredivisieclub zijn financieel gezond, de anderen dus ongezond en staan onder curatele van de K.N.V.B. Kaartjes zijn onbetaalbaar en spelers verdienen kapitalen. Gemeenten steken zoveel geld in topsport... en let wel, dat is gemeenschapsgeld... dat er voor de breedtesport weinig overblijft. En de clubs (Real Madrid, Barcelona, Manchester United enzovoort) met de grootste schulden, winnen de meeste prijzen. Dat voelt niet goed!

Vroeger bleef ik nog wel thuis voor een Europacup wedstrijd, maar tegenwoordig is er zoveel voetbal op tv dat ik genoeg neem met Studio Sport op zondag (samenvattingen) en een incidentele interland.

Moeten we dan terug naar vroegere tijden? Nee, dat hoeft niet van mij... maar het kan allemaal wel wat minder. Betaal een topsporter een normaal salaris, iets meer als hij heel goed is en laat het geld niet regeren in de topsport. Verdeel het beter... en trek dat door naar de samenleving, waarin de kloof tussen arm en rijk weer steeds groter wordt. Herstel solidariteit, help elkaar (en niet alleen met Kerst)... en stort het geld wat je krijgt voor vrijwilligerswerk terug in de kas die ten goede komt aan de doelgroep!

Gerard de Goede



Joop van Ommen ontmoet voorbeeld Gerrit van der Brug

Tijdens de nieuwjaarsreceptie van de gemeente Zwolle ontmoette Joop van Ommen, grondlegger van de Herberg, zijn grote voorbeeld Gerrit van der Brug. Van der Brug, inmiddels 83 jaar, was jarenlang gemeenteraadslid voor de PSP en de PvdA.



Tevens is hij ereburger van Zwolle en erevoorzitter van Zwolsche Boys. Op dit moment is hij bij de oude-renbonden actief. "Gerrit is een voorbeeld voor mij. Hij kwam altijd voor de minder bedeelde in de samenleving op. En als je nu ook nog ziet wat Gerrit

doet ondanks zijn leeftijd en de gezondheidsklachten. Daar neem ik mijn petje voor af. Het is een mooi mens. Ik heb vooral veel van hem geleerd op sociaal gebied. Voor veel mensen in de politiek is Gerrit een voorbeeld", aldus Joop van Ommen.

Grote verkoop Kerstnummer van de Herbergkrant

De verkoop van het Kerstnummer van de Herbergkrant was een groot succes. Waar we normaal een oplage hebben van 12.500 nummer, verkochten onze verkopers in de maand december liefst 35.000 exemplaren. Wij bedanken u voor het vertrouwen in ons en onze verkopers, die u hiermee steunt.



Het Vechtgenotenhuis is een ontmoetingspunt voor iedereen die in zijn of haar omgeving met kanker te maken heeft of heeft gehad. Er worden naar behoefte (creatieve) workshops, thema-avonden of yogalessen gehouden, maar meedoen is niet verplicht. U bent ook van harte welkom voor alleen een praatje en een koffie. Want waar het vooral om gaat is lotgenotencontact. Samen praten, koffie drinken of wandelen. Het Inloophuis wordt georganiseerd door stichting Vechtgenoten in nauwe samenwerking met Beter Wonen Vechtdal en gerund door geschoolde vrijwilligers en een coördinator.

Het Vechtgenotenhuis is gevestigd in een schitterende 17e eeuwse boerderij op Landgoed Stekkenkamp in Ommen, maar heeft een regionale functie. Ook u bent dus van harte welkom!

Openingstijden:

maandagavond	19.30 tot 22.00 uur
dinsdagmiddag	14.00 tot 17.00 uur
woensdagochtend	09.30 tot 12.30 uur
donderdagmiddag	14.00 tot 17.00 uur
vrijdagochtend	09.30 tot 12.30 uur

Adres

Vechtgenotenhuis
Beerzerweg 5d
7731 PA Ommen
tel. 0529 - 455767
mob. 06 - 3903 2263



Kijk voor meer informatie op www.vechtgenoten.nl

Wethouder Piek is trots op Zwolle

De 59-jarige wethouder Gerrit Piek zit sinds vier jaar in het Zwolse college van burgemeester en wethouders. Daarvoor was de politicus 9,5 jaar lijsttrekker voor de PvdA en wethouder in de Drentse hoofdstad Assen. Piek is in zijn portefeuille onder meer belast met de zaken Ruimtelijke Ordening, Financiën, Zorg, Sport en het project rondom Hedon.

Piek is tevreden zoals 'het loopt' op dit moment in Zwolle. Financieel gezien staat Zwolle er goed voor, vertelt Piek.

"Als we het vergelijken met andere gemeenten dan kan ik zeggen dat we de financiën goed op orde hebben. We moeten wel keuzes maken om het zo ook te houden. Je moet op dit moment nóg beter nadenken en creatief zijn. Dat geldt ook voor andere partijen waar je als gemeente zaken mee doet. Je moet slimme oplossingen bedenken."

De gemeenten krijgen het de komende jaren zwaarder zo wordt gezegd. Wethouder Piek kan dat bevestigen. "Niet alleen financieel maar ook qua werk. We krijgen er als gemeente enorme hoeveelheden werk bij. Ook daar hebben we weer creativiteit bij nodig." Onder andere werken naar vermogen levert veel werk op voor de gemeenten.

Behalve de gemeenten komen ook de sociale werkplaatsen onder druk te staan in Nederland. Hoe kijkt de Zwolse wethouder hier tegenaan? "Deze krijgen het zeker moeilijk omdat ze van twee kanten onder druk komen te staan. Vanuit het Rijk komt er veel minder subsidie voor, maar ook de opdrachtgevers van de sociale werkplaatsen staan onder druk en zullen dus ook goed moeten kijken naar hun inkoop. En dat wordt zeker ook gevoed door de concurrentie vanuit Azië en Oost-Europa, waar de lonen laag liggen en dus kan men veel goedkoper leveren. Er zal dus een prijsdruk ontstaan. De sociale werkplaatsen waren van oudsher onderdelen die zich richtten op het groen. Daar is de laatste paar

jaar ook post- en schoonmaakwerkzaamheden bijgekomen. Bij het laatste is druk ontstaan, maar ook bij 'het groen' ontstaat nu prijsdruk. Hier moeten we met zijn allen dus goed naar kijken."

Herberg

Uiteraard kijken we met wethouder Piek ook naar de Herberg. Piek is lovend. "Als het koud is kan Zwolle de mensen van straat halen. Sterker nog, de meesten zijn al van straat door de Herberg. Het is een prachtig initiatief. Daarbij moeten we natuurlijk wel kijken om mensen die in de Herberg verblijven proberen te helpen naar een stuk zelfstandigheid. Het is mooi dat deze mensen ook hun bezigheden hebben in de WRZV-hallen. Ze moeten bezig zijn. Over de grondlegger van de Herberg, Joop van Ommen, ook alleen maar lof van Piek. "Aaaaahhhh Joop. Dat is de vleesgeworden persoon die niet van opgeven weet. Als je als persoon zo gedreven bent en zo bezig bent. Dat is geweldig. Ik ben wel eens in de Pauluskerk geweest en heb toen gesproken met dominee Visser. Dat is precies zo'n type. Bijzonder bij deze mensen is de blijmoedigheid. Je zou er zelf soms somber van worden. Je moet je ook als gemeente blijven inzetten hiervoor. Nelleke (Vedelaar, ook één van de wethouders van Zwolle, red.) is daar heel nadrukkelijk mee bezig. Hoe kunnen we mensen helpen eruit te komen. Nelleke is onder meer bezig om de jongeren een plek te geven. Je moet mensen eerst een plek bieden en daarna zorgen dat ze stap voor stap verder kunnen.

Voedselbank

De voedselbank heeft de gemoederen behoorlijk bezig gehouden de afgelopen maanden. Wethouder Piek reageert: "Het was onduidelijk wat de rolverdeling nou precies was. Men is nu met een andere plek bezig (zie ook het verhaal van Peter Vader in deze Herbergkrant, red.). Het was al bekend dat de huisvesting in het pand van Schaepman ten einde liep. Er waren vanuit de stad wel aanbiedingen en wij willen daar graag bij helpen, maar als eerste is het natuurlijk een particulier initiatief. Kijk we zijn het met elkaar eens dat de voedselbank er eigenlijk niet zou moeten hoeven te zijn. Maar het is nodig. Dat blijkt wel uit het aantal mensen dat er gebruik van (moet) maken. Het is niet alleen voor mensen met een sociaal minimum, maar ook voor mensen met grote schulden. Nogmaals, de voedselbank moet niet nodig zijn, maar onze vangnetten vangen niet alles op. Ook iets als de schuldsanering moet goed in stand worden gehouden. We moeten daarnaast ook in preventieve sfeer gaan kijken, zeker bij jongeren. We moeten de jongeren bewust maken. Er moet ook vanuit het Rijk paal en perk gesteld worden aan de financiële uitwassen. Steeds weer komen er nieuwe financiële producten waar het beeld geschetst wordt dat geld gratis is. Gelukkig is de Tweede Kamer daar steeds actiever mee. Dat komt met name door de DSB Bank. Dus als die bank nog wat goeds heeft gebracht....."

Projecten

In Zwolle zijn er diverse projecten waar hard aan gewerkt wordt. Ook de wethouder kijkt met genoegen naar deze projecten. "We zijn erg blij met het openluchtwembad. Geweldig mooi dat dat gelukt is. Ook de vestiging van Boekhandel Waanders in de Broerenkerk is erg mooi. Daarnaast hebben we ook nog de ontwikkeling van de spoorzone. Dat gaat door ondanks de moeilijke financiële situatie. Echt geweldig. We hopen meer rust te brengen aan de stadskant van het station. De Stationsstraat moet weer het oude gevoel geven. Een mooie statige laan naar de binnenstad." Ook de ontwikkeling van het ziekenhuis geeft Piek een goed gevoel. "De Isala-kliniek. Een fantastische ontwikkeling."

Eredivisieclub/sport

De sterkte van Zwolle zit volgens Piek in het feit dat de stad één kern is. "Kijk bijvoorbeeld naar Deventer. Daar zitten allemaal dorpen om heen. In Zwolle is alles gebundeld. We hebben alles in Zwolle. En binnenkort hebben we ook een eredivisieclub", kijkt Gerrit Piek alvast graag en gretig vooruit. Ook geeft Piek aan dat Zwolle trots is op hoe Landstede een impuls aan de sport geeft. De opzet hoe Landstede dat bedacht had, is fantastisch. Het is echt een topsportcentrum.

Dat sport belangrijk is voor een gemeente ondervindt ook Zwolle. Behalve FC Zwolle en Landstede vond er ook een groots evenement plaats in de vorm van de Europese Kampioenschappen inline-skate. "Dat was natuurlijk ook geweldig om dat in Zwolle te hebben. We hebben er ook over gesproken met de KNSB. We hadden wat meer tijd moeten hebben in de voorbereiding, maar ook voor de KNSB was het nieuw, mede omdat het buiten op de parkeerplaats bij het FC Zwolle-stadion plaats vond en niet op een skeelerbaan. De KNSB had van de sporters, bonden en de jury complimenten gehad over hoe het hier gegaan was. Ook de marathon dwars door Zwolle was natuurlijk prachtig. We moeten de evenementen meer naar het publiek toetrekken en niet andersom", aldus Piek.



Persoonlijk en menselijk contact belangrijk bij Kinderdagverblijf Joy

Christelijk kinderdagverblijf Joy gehuisvest aan de Geert Grootestraat, bestaat in april negen jaar “De tijd is snel gegaan”, vertelt eigenaresse Joke Belfor. Medio 2012 wordt een nieuwe vestiging geopend in Holtenbroek aan de Beethovenlaan. Wie belangstelling heeft kan zich nu inschrijven.

Joy is een kleinschalig en gezellig kinderdagverblijf. “Ouders en onze pedagogische medewerkers gaan op een ontspannen manier met elkaar om. Vaak is er tijd voor een praatje en gezelligheid tussen de haal- en brengmomenten. Persoonlijk en echt contact is bij ons belangrijk. Ik kijk met een goed gevoel terug op de afgelopen 9 jaar. Met trots en dankbaarheid. Ik heb kinderen zien opgroeien. Dat is mooi om te zien”, vertelt de spontane en goedlachse Joke. Joy werkt met de gedachten dat ieder kind uniek is. Om deze reden is er veel ruimte voor de eigenheid van elk kind. “De professionele pedagogische medewerkers, gaan er van uit dat kinderen de behoefte hebben zichzelf te ontwikkelen.” Op elk gebied en ieder in zijn eigen tempo.

Zoals in het huidige pand het geval is zal er ook in Holtenbroek een BSO aanwezig zijn. Kinderen tussen de 4 en 12 jaar zijn van harte welkom om bij Joy een leuke middag te beleven. De BSO is bedoeld om te ontspannen na een lange schooldag en biedt daarnaast ruimte tot ontwikkeling en groei. “Ik ben ook erg blij met ons personeel. Die vangen de kinderen op met alle liefde en zorg. Wij hebben dagelijks 25 tot 30 kinderen hier uit Zwolle.” Ondanks het feit dat de nieuwe locatie van Joy letterlijk vastgebouwd is aan het kerkgebouw aan de Mozartlaan, bestaan er geen banden. Joke Belfor vertelt: “De bedoeling van Joy is niet om zieltjes te winnen. We staan open voor ouders en kinderen van iedere gezindte. Wederzijds respect staat voor ons hoog in het vaandel. Het christelijke karakter van Joy houdt in dat we in houding en communicatie de Liefde van Jezus willen uitstralen.”

Meer informatie over ons kinderdagverblijf vindt u op www.kdvjoy.nl

Joke Belfor voelt een sterke band met Joop van Ommen, grondlegger van de Herberg. Ik ken Joop al 13 jaar en hij werkt met zijn hart. Hij doet alles met liefde en passie voor zijn medemens.



“Joop is een mens die vanuit zijn hart werkt”

“Ik wil altijd graag mensen in nood helpen.” Als persoon probeer ik dat en vanuit de kerk V.E.G Jezus Leeft, proberen we dat. Ik wil graag de mensen de hand reiken en hoop mensen bij te staan in materiële en immaterieel opzicht. Mij maakt het niet uit of mensen gelovig zijn of niet. Mensen die nood hebben moeten geholpen worden. We moeten de handen meer naar elkaar uitstrekken. En dat is ook wat ik zie bij Joop van Ommen. Als ik aan Joop Ommen denk dan komt bij het schrift gedeelte uit Matteus 25:31-46 naar boven;Want ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest etc.. Dit zou vaker moeten gebeuren in deze samenleving. Mensen zouden minder zelfzuchtig moeten zijn. Er zijn veel mensen die hulp nodig hebben, de nood is groot in Zwolle. En dat wil niet altijd iedereen erkennen. Ik ben blij dat ik iemand als Joop ken, die durft er voor uit te komen dat mensen ongeacht hun afkomst en behoefte zijn handen uitsteekt om te helpen, besluit Joke.

Zwemleraar bakte oliebolletjes voor na het Kerstdiner



Na afloop van het kerstdiner van 23 december kregen de gasten een kerstpakket en een doos met overheerlijke oliebolletjes daar in. De oliebolletjes zijn gemaakt door Harmen van Goor, die geassisteerd werd door Bianca en Miranda van Ommen.

Harmen van Goor is 26 jaar en werkzaam als zwemleraar in zwembad De Kragge in Zwartsluis. Hoe komt een zwembadleraar erbij om oliebolletjes te gaan bakken? Dat is heel simpel te verklaren. Harmen was voor zijn carrière als zwemleraar bakker. Dat vak beviel hem niet meer en via zijn zwager kwam hij in De Kragge terecht als zwemleraar. “En dat bevalt geweldig. Ik heb diverse opleidingen gevolgd tot zwemleraar en nu ben ik alweer enige tijd volledig aan de slag. Het mooiste van het vak is kinderen zwemles te geven. Dat geeft echt voldoening dat hele proces van niet kunnen zwemmen tot het diploma.”

Harmen sprak Bianca en Miranda, die beiden in Zwartsluis wonen, onlangs en zij vertelden dat ze oliebolletjes zouden gaan bakken voor de gasten van het Kerstdiner. “Ik zou zelf oliebolletjes gaan bakken voor een actie van drie zwembaden hier (Zwartsluis, Genemuiden en Hasselt, red). Er stond een glazen huis van Zwartewater FM. Die maakten radio van donderdag tot en met zaterdag om geld op te halen voor Stichting Doe een Wens. En wij hebben, om hen te ondersteunen, oliebolletjes verkocht. Mariska en Bianca zagen er een beetje tegenop om zoveel oliebolletjes te gaan bakken voor na het Kerstdiner, maar ik heb gelijk gezegd dat ik ze wel wilde helpen, want ik vond het een enorm goed doel. Ik kende de Herberg en het Kerstdiner niet, maar vind het fantastisch.”

Met 55 kilo oliebolletjesmix ging men aan de slag en bakten ruim 3000 oliebolletjes.

“Ik vond het verrassend snel gaan, want met 5 of 6 uurtjes was het klaar.” Overigens werd voor Stichting Doe een Wens € 1.500,- opgehaald.

Harmen hoorde tijdens het bakken van de oliebolletjes in de keuken van de WRZV-hallen over de gehele organisatie rondom het diner.

“Fantastisch natuurlijk dat er zoveel mensen worden geholpen. En als je dan hoort hoeveel vrijwilligers er mee bezig zijn. Echt fantastisch. Normaal gaat hulp vaak naar het buitenland, maar ik ben blij dat er ook naar Nederlanders die hulp nodig hebben gekeken wordt.”



Harmen in voorbereiding op het bakken van de oliebolletjes

COLUMN WICHERT AAN HET ROT

Wichert aan het Rot is een betrokken burger en bewogen medemens die de wereld en de maatschappij op een geheel eigen manier bekijkt en beleeft.

Feest

Zo de feestdagen zijn weer voorbij. Heel veel mensen hoor je vaak zeggen dat ze blij zijn dat alles weer normaal is. Een mens is immers een gewoonte dier en laat zich liever niet uit zijn ritme halen. Ik mag bij Amusementsgroep Las Paljas bij hun optredens de boel aan elkaar praten,conference noemen ze dat en we hebben in December 8 keer gespeeld. Wij spelen voor een doelgroep ouderen en zieken en dan merk je als je in deze zogenaamde feestmaand speelt dat lang niet iedereen gelukkig is met die dagen.

Het zijn voor veel mensen toch nog steeds eenzame dagen. Mensen die alleen zijn of waarvan de kinderen ver weg wonen of gewoon te druk zijn met hun eigen gedoe. Dan krijg ik steeds meer waardering voor het personeel van een tehuis die er alles aan doen om toch een feestelijke stemming proberen te creëren. En dan praat ik helemaal nog niet over de vrijwilligers die ondanks de feestdagen gewoon doorgaan met hun activiteiten als koffie schenken,maaltijden rondbrengen etc.

Ook denk ik aan die mensen die naar een plekje zoeken (waar heb ik dat deze dagen meer gehoord)om een maaltijd of een dak boven hun hoofd te vinden. Dan ben ik blij dat er in Zwolle goede opvang is voor veel mensen ,dan ben ik blij met JOOP en alle vrijwilligers die weer een mooi kerstdiner voor de doelgroep hebben voor elkaar gekregen. Dan ben ik blij dat er een mooi feest is geweest met Sinterklaas voor mensen die door omstandigheden zelf geen feest kunnen betalen. Heel mooi initiatief.

Ik heb ook meegemaakt dat er ergens een dominee voor Sinterklaas speelde en zijn eigen parochie wel wist te vinden,waarop de anderen in dat zelfde tehuis wonen zeiden dat ze niet zo in beeld waren(andere parochie misschien) en dat ze dachten dat de Sint er voor iedereen was .

Nu op naar de elfstedentocht want die komt er dit jaar zo wie zo,als het niet op het ijs is dan maar op de fiets. Daarna het carnaval waar weer vele duizenden mensen plezier aan beleven velen zullen weer als zwerver verkleed gaan, alleen voor hen duurt het maar drie dagen en ze slapen nog in hun eigen bedje ook. Carnaval een feest, ik zeg zelf altijd een toneelstuk van drie dagen, immers de echte carnavalsvierders maken met zijn allen van dit feest een toneelstuk, door ludieke dingen te verzinnen, zich ludiek te verkleden en vooral alles mee te maken wat er aan mooie dingen wordt georganiseerd.

De echte carnavalsvierder drinkt daarbij een bierje of in Zwolle (Sassendonk) een blauwhandje maar zal zich nooit te buiten gaan aan buitensporig alcohol gebruik en zo hoort dat! ALAAF



OVER 'T VLAKKE LAND

de wind strijkt langs een kind
blij zingend in het heden
en over het jonge land
vattend een prille hand
tastend naar de leden

de wind is als een vrind
dansend door het heden
genietend van het land
welvarend door een hand
treddend naast de schreden

de wind gaat ook gezwind
heden wordt verleden
na het rijpen van een land
wuift er nog een hand
verworden schamel de leden

de wind is kort bemind
zeldener geprezen
noch groeizaam voor het land
met rimpels in een hand
minderen de schreden

Olle



De redactie van de Herbergkrant kreeg onderstaande ingezonden mail.

Hallo, ik woon in Swifterbant en soms staat er iemand bij de supermarkt die de Herbergkrant verkoopt. Ik koop hem altijd omdat ik weet hoe het werkt.

Veel mensen in het dorp negeren of hebben een foute mening. Veel mensen durven niet eens gedag te zeggen. Dat is erg sneu voor de krantverkoper.

Ik snap het wel, maar ben er niet mee eens. Vaak hoor ik: Laat die mensen een baan zoeken; laat ze werken voor hun geld; laat ze teruggaan naar hun eigen land.

Ik probeer vaak uit te leggen dat die mensen werken, maar het komt niet over. Is er misschien een manier om meer duidelijkheid te geven wat deze mensen doen?

Ik geef de krant door aan burens, maar dat is een druppel.. En zeker.. ook omdat weinig krantverkopers Nederlands spreken werkt hun tegen. In jullie krant staan verhalen van mensen die wel de taal spreken en dat is gemakkelijker. Maar dan moet je wel de krant eerst gelezen hebben!

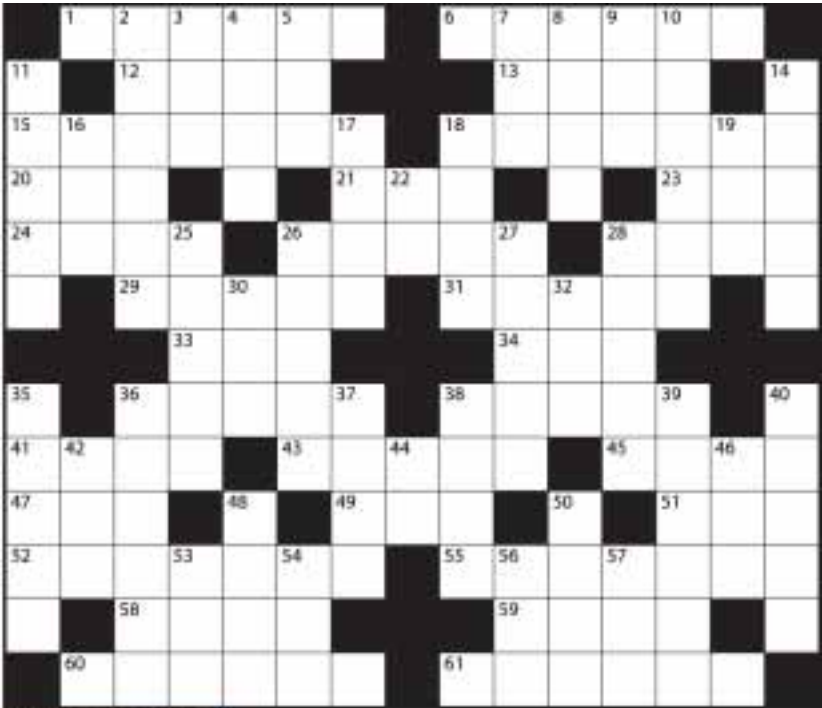
Ikzelf leef van bijstand, en het had weinig gescheeld of ik stond OOK op straat. Maar ik heb een huis en warmte en probeer iets te betekenen voor die mensen die dat niet hebben.

Zou een column in een plaatselijke krant (Flevopost) kunnen helpen?

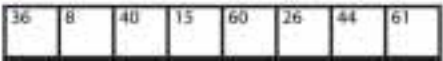
Graag zou ik van jullie advies krijgen.

E-mailadres is bekend bij de redactie.

de Herbergkrant
PUZZEL



© www.puzzelpro.nl



Breng letters uit de puzzel over naar de hokjes met het corresponderende nummer.

Horizontaal: 1 herrie 6 provinciehoofdstad 12 Engelse titel 13 loopvogel 15 weer-
jaarboek 18 werkplaats 20 honingdrank 21 Turks bevelhebber 23 aanwijzend vnv.
24 nors 26 reusachtig 28 uitstekend 29 muggenlarve 31 pleger 33 papegaai 34 lok-
spijs 36 neiging 38 deel v.d. voet 41 beginstreep 43 goede eigenschap
45 stadion 47 vlaktemaat 49 Chinese deegwaar
51 vertrager 52 aardewerk 55 veldtoilet 58 middag
59 dikwijls 60 deel v.e. breuk 61 gelijkspel.

Verticaal: 2 pl. in Flevoland 3 halsbont 4 riv. in Italië
5 gravin van Holland 7 voorschrift 8 voorteken
9 pret 10 aanvoerder 11 dans 14 Zuideuropees eiland 16 bijbelse figuur 17 zijde 18 karakter 19 vor-
dering 22 Japans bordspel 25 verdriet 26 groot hert
27 deel v.h. jaar 28 notie 30 jaartelling 32 deel v.e.
woning 35 tennisterm 36 meisje 37 klipgeit
38 insecteneter 39 naaldboom 40 pakken 42 roem
44 bolgewas 46 vreemde munt 48 pl. in Gelderland
50 deel v.e. boom 53 gevuld 54 een zekere 56 wees
gegroet 57 gebouw in Amsterdam.

Elke dag uw favoriete puzzel in uw mailbox?

- Kruiswoordpuzzel
- Sudoku
- Woordzoeker
- Zweedse puzzel

Voor slechts € 3,85 ontvangt u 30 dagen lang elke morgen om 7.00 uur uw favoriete puzzel in uw mailbox en maakt u elke dag kans op prachtige prijzen!

Puzzelen was nog nooit zo makkelijk: printen de puzzels! Ga naar: www.comfortland.nl en maak kennis met deze unieke service!

Comfort Land

Win een VVV-
cadeaubon t.w.v. € 25,-

Stuur uw oplossing voor 2 februari op naar: De Herbergkrant, o.v.v. puzzelactie nr. 1, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle.
Ook kunt u uw oplossing voor 2 februari mailen naar: info@vriendenvandeherberg.nl o.v.v. puzzelactie nr. 1.
Onder de juiste inzenders verloten wij een VVV-cadeaubon van € 25,-

VRIENDEN VAN DE HERBERG

Stichting Vrienden van de Herberg - www.vriendenvandeherberg.nl - info@vriendenvandeherberg.nl - 038-4226129
Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle

Daklozenopvang De Herberg in Zwolle is een bijzondere daklozenopvang

RODE DRAAD: NIEMAND OP STRAAT



Stichting Vrienden van de Herberg stelt zich ten doel om die rode draad voor nu en voor de toekomst te waarborgen.

Door fondsen en donateurs te zoeken en te werven, door geld in te zamelen en door de uitgave van de Herbergkrant.

De inkomende gelden worden goed besteed. Aan mensen die geen geld hebben om kleding te kopen of naar de tandarts te gaan. Aan een kerstdiner voor de minima, of aan een bijdrage voor de Voedselbank.

Of aan mensen die hun onderdak in de Herberg even niet kunnen betalen. Lezers van de Herbergkrant en donateurs worden geregeld op de hoogte gehouden van de inkomsten en uitgaven van de Stichting Vrienden van de Herberg.

Wilt u ook bijdragen?

Maak uw donatie over op bankrekeningnummer

1100.31.539 ten name van

Stichting Vrienden van de Herberg te Zwolle.

Hartelijk dank!

**Doe recht aan weerlozen
en wezen, kom op voor
verdrukten en zwakken**

Psalm 82:3

